

PSALTERIUM

DISPOSITUM PER HEBDOMADAM
PRO NOCTURNIS HORIS SECUNDUM REGULAM
SS. PATRIS NOSTRI BENEDICTI

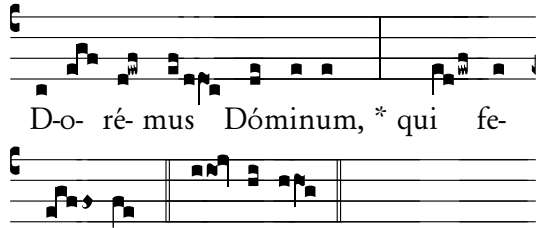
DOMINICA

Invitorium sequens dicitur in Dominicis post Epiphaniam a die 14 Januarii et deinceps ante Septuagesimam

atque in Dominicis post Pentecosten a Dominica IV post Pentecosten.

H136

**Invitorium
Modo III.**

cit nos. Ve-ni-te. pag. xxviii

Expleto Psalmo, dicitur Hymnus Invitatorio respondens.

Sequens Hymnus dicitur in Dominicis post Epiphaniam a die 14 Januarii

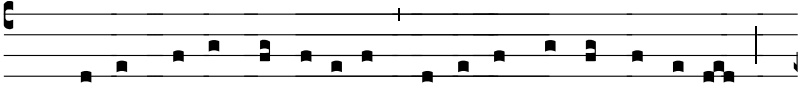
usque ad Dominicam Quinquagesimae inclusive, et a Dominica proximiori Kalendis Octobris scilicet a die 28 Septembris usque ad Dominicam ultimam post Pentecosten.

Hymn.
IV.

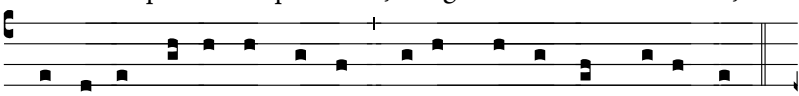
P Rimo di-é-rum ómni- um, Quo mundus exstat cóndi-

tus, Vel quo re-súrgens Cónditor Nos, morte victa, lí-be-rat:

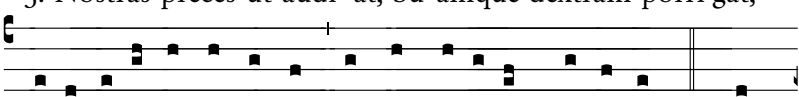
2. Pulsis procul torpó-ri-bus, Surgámus omnes ó- ci- us,

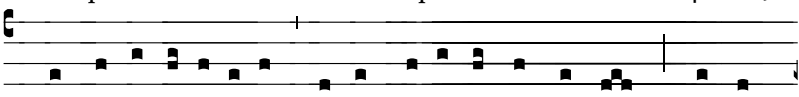
Et nocte quærámus Pi- um, si-cut prophé-tam nó-vi-mus:

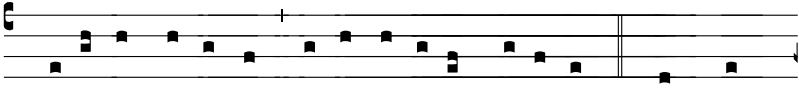
3. Nostras preces ut áudi- at, Su-ámque dextram pórrigat,

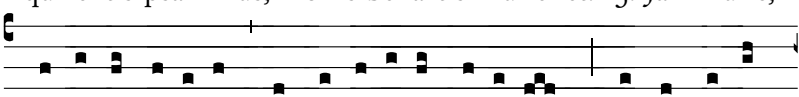
Et expi- á-tos sórdi-bus Reddat po-ló-rum sé-di-bus: 4. Ut,

quique sacra-tíssimo Hu-jus di- é- i témpo-re Ho- ris

qui-é- tis psállimus, Donis be- á- tis múne-ret. 5. Jam nunc,

pa-térna clári-tas, Te postu-lámus áffa-tim: Ab-sit li- bí-

Dominica in I Nocturno

do sórdidans, Et omnis actus nó-xi- us. 6. Ne fœda sit, vel
lúbrica Compá-go nostri córpo-ris, Per quam a-vér-ni i-
gnibus Ipsi cremémur á-cri- us. 7. Ob hocRedémptor, quá-
sumus, Ut probra nostra dí- lu- as; Vi-tæ pe- rénnis cóm-
moda Nobis bení-gne cónfe-ras. 8. Quo carnis actu éxsules
Effécti i-psi cá- li-bis, Ut præsto-lámur cérnu- i, Me- los
canámus gló-ri- æ. 9. Præ-sta, Pa-ter pi- íssime, Pa-trí-que
compar Uni- ce, Cum Spí- ri- tu Pa- rácli- to Regnans per
omne sá-cu-lum. A- men.

*Sequens Hymnus dicitur in Domini-
cis IV et reliquis Dominicis post Pen-
tecosten usque ad Dominicam proximi-*

*orem Kalendis Octobris id est ad 27
Septembris inclusive occurrentibus.*

Hymn.

I.

N

Octe surgéntes vi-gi-lémus omnes, Semper in psal-

mis medi-témur, atque Ví-ri-bus totis Dómino canámus

Dúlciter hymnos. 2. Ut pi-o Regi pá-ri-ter canéntes, Cum

su-is Sanctis me-re-ámur aulam Ingré-di coe-li, si-mul et

be-á-tam Dúce-re vi-tam. 3. Præstet hoc nobis Dê-i-tas be-

á-ta Patris, ac Na-ti, pa-ri-térque Sancti Spí-ri-tus, cu-jus

ré-bo-at in omni Gló-ri-a mundo. A-men.

Aliis temporibus a supradictis, Invitatorium et Hymnus ut in Proprio de Tempore pro Officiis varietate.

Expleto Hymno, dicuntur Antiphonæ convenientes, quæ in Dominicis et Officiis ritus Semiduplicis ac Simplicis initio Psalmi inchoantur tantum us-

*que ad Asteriscum * perducuntur, atque in fine integræ pronuntiantur; in Officiis vero ritus Duplicis ac Dominicis, si sub ritu Duplici majori celebrantur, ante et post Psalmos integræ recitantur.*

IN I NOCTURNO

In Adventu.

Cantor super Zach. 9, 9; Ps.M.31

1.Ant.
I.g.

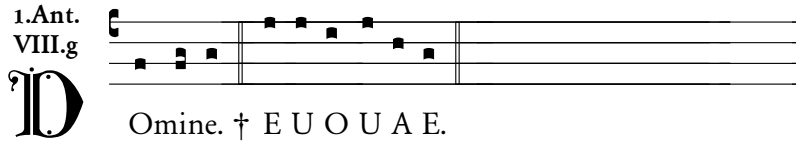

E-ni- et ec- ce. E U O U A E.

Per Annum.

Ps. 20, 1; H89

1.Ant.
VIII.g.

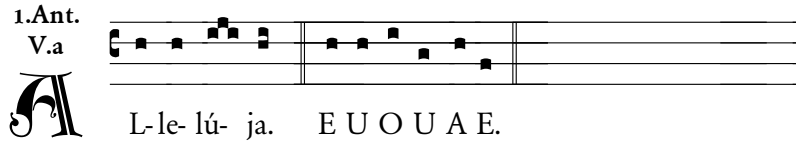

Omne. † E U O U A E.

Sub congruentibus Antiphonis dicuntur sex Psalmi, ac deinde subjungitur Versus, prouti Officium occurrens requirit; quod etiam servatur in II Nocturno.

Tempore Paschali.

1.Ant.
V.a

L-le- lú- ja. E U O U A E.

Sub una tantum Antiphona dicuntur Psalmi in unoquoque Nocturno, etiam in Feriis.

Antiphonæ autem cum Psalmis et Versibus, in Adventu necnon per Annum ac Tempore paschali assignatæ,

adhibentur semper, extra Octavas Nativitatis, Epiphaniæ Ascensionis, Ss. Corporis Christi et Ss. Cordis Jesu, quando fit Officium de Dominica seu minori seu majori.

Psalmus 20

Dómine, † in virtúe tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit vehementer.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiorum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum

in benedictionibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sáculum et in sáculum sáculi.

Magna est glória ejus in

salutári tuo: * glóriam et magnum decorem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sáculum sáculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * dèxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clímbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra

perdes: * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Glória Patri, et Fílio,* et Spíritui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper,* et in sácula sæculórum. Amen.

Hic versus Glória Patri semper dicitur in fine omnium Psalmorum et Canticorum, nisi aliter notetur.

Psalmus 21

Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquísti? * longe a salute mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri, speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjectio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípeat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui ex-

traxísti me de ventre: ꝛ spes
mea ab ubéribus matris eæ. *
In te proyéctus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus
meus es tu, * ne discésseris a
ma:

Quóniam tribulátiopróxima
est: * quóniam non est qui
ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli
multi: * tauri pingues obsedé-
runt me.

Aperuérunt super me os su-
um, * sicut leo rápiens et rú-
giens.

Sicut aqua effúsus sum: * et
dispérsa sunt ómnia ossa
mea.

Factum est cor meum tam-
quam cera liquéscens * in
médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus
mea, ꝛ lingua mea adhásit
fáucibus meis: * et in púlve-
rem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt
me canes multi: * concílium
malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et
pedes meos: * dinumeravé-
runt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et
inspexérunt me: * divisérunt
sibi vestiménta mea, et super
vestem meam misérunt sor-

tem.

Tu autem, Dómine, ne e-
longáveris auxiliúm tuum a
me: * ad defensiónem meam
cónspice.

Erue a frámea, Deus, áni-
mam meam: * et de manu ca-
nis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: * et
a cór nibus unicórnum hu-
militátem meam:

Narrábo nomen tuum frá-
tribus meis: * in médio ec-
clésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, lau-
dáte eum: * univérsum semen
Jacob, glori ficáte eum.

Tímeat eum omne semen
Israël: * quóniam non spre-
vit, neque despéxit depreca-
ciónem páuperis:

Nec avértit fáciem suam a
ma: * et cum clamárem ad
eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésiá
magna: * vota mea reddam
in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et satura-
búntur: ꝛ et laudábunt Dó-
minum qui requírunt eum: *
vivent corda eórum in sá-
culum sáculi.

Reminiscéntur et convertén-
tur ad Dóminum * univér-
si fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent

omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea ille vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

In Adventu.

Anti-
phona.

Ve-ni et ec-ce Rex excél-sus cum po-te-stá-te ma-
gna ad sal-vándas Gentes, al-le-lú-ja.

Per Annum.

Anti-
phona

Dómine, in virtú-te tu-a læ-tá-bi-tur rex.

In Adventu.

Is. 35,4 et Cantor; Ps.M.42

2.Ant.

II.d

C

Onfortá-te. E U O U A E.

Per Annum.

Ps. 22,1; H89

2.Ant.

IV.e

D

Ominus re-git me. † E U O U A E.

Psalmus 22

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páschuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiόνis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitam justítiæ, * propter nomen tuum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculo tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui trébulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébricans quam præclárus est.

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus díebus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini; * in longitúdinem díerum.

Psalmus 23

Dómini est terra, et pleni-túdo ejus: * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiόνem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutáre suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attólite portas, príncipes vestras, ζ et elevámini, porta æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in próelio.

Attólite portas, príncipes vestras, ζ et elevámini, porta æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

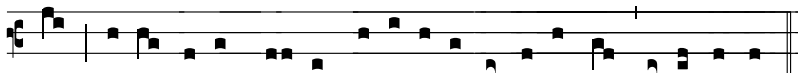
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Dominica in II Nocturno

In Adventu.

Anti-
phona

Con-for-tá- te manus dissolú-tas: confortámini, dí-ci-

te: Ecce De-us no- ster vé-ni-et, et salvabit nos, al-le- lú-ja.

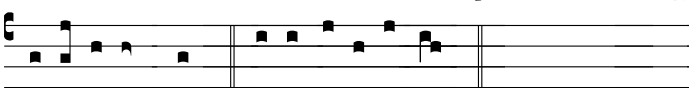
Per Annum.

Anti-
phona

Dóminus regit me et ni-hil mihi dé- e- rit.

In Adventu.

Cantor super Is.66,10; Ps.M.45

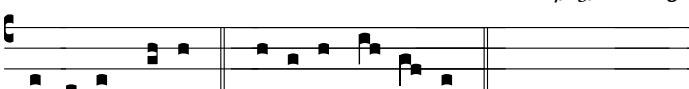
3.Ant.
III.a

G

Audé-te omnes. E U O U A E.

Per Annum.

Ps.24,15; Ps.M.38

3.Ant.
IV.e

O

- Cu-li me- i. E U O U A E.

Psalmus 24

Ad te, Dómine, levávi áni-
mam meam: * Deus me-
us in te confido, non eru-
béscam.

Neque irrídeant me inimíci
mei: * étenim univérsi qui
sústinent te non confundén-
tur.

Confundántur omnes iní-
qua ágéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demón-
stra mihi: * et sémitas tuas é-
doce me.

Dírige me in veritáte tua, et
doce me: * quia tu es, Deus,
salvátor meus, et te sustínui

tota die.

Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine, ⁊ et misericordiárum tarum, quæ a sæculo sunt.

Delicta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit deliquéntibus in via.

Dírige mansuétos in iudicio: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus

hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evélet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érué me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delicta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érué me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israél, * ex ómnibus tribulatiónebus suis.

Psalmus 25

Júdica me Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingræssus sum: * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me Dómine, et tenta

me: * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante oculos meos est: * et conplácuí in veritáte tua.

Non sedi in concílio vanitátis: * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiám malignántium: * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum Dómine.

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ, * et locum habita-

tiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * délixera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingrèssus sum: * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto: * in ecclésiis benedícam te Dómine.

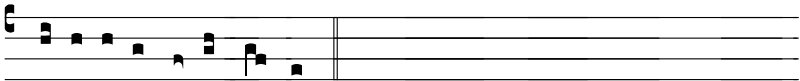
In Adventu.

Gau-déte omnes et læ-tá-mi-ni: ecce qui-a vé-ni-et

Dómi-nus ul-ti-ó-nis, addú-cet re-tri-bu-ti-ónem: i-pse

vé-ni-et et salvá-bit nos.

Per Annum.

Ocu-li me-i semper ad Dóminum.

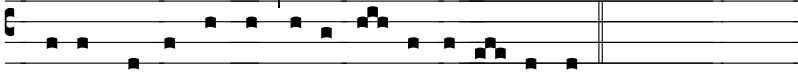
Dominica in II Nocturno

Tempore Paschali.

Anti-
phona

Alle-lú- ja, lapis revo-lútus est, al-le- lú- ja: ab ó-

sti- o monumén-ti, al-le- lú- ja, al-le- lú- ja.

In Adventu.

✠ Ex Sion spécies decóris ejus.

✠ Deus noster maniféste vé-niet.

Per Annum.

✠ Memor fui nocte nóminis tui, Dómine.

✠ Et custodivi legem tuam.

In Quadragesima.

✠ Ipse liberávit me de láqueo venántium.

✠ Et a verbo áspero.

Tempore Passionis.

✠ Erue a frámea, Deus, ánimam meam.

✠ Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali.

✠ Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja.

✠ Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

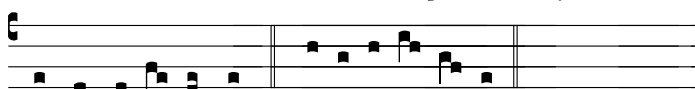
Reliqua ut in Ordinario pag. LXIV

IN II NOCTURNO

In Adventu.

Cantor super Lam. Jer. 4,21; Ps.M.35

4.Ant.
IV.e

Au-de et læ-tá- re. E U O U A E.

Per Annum.

Ps. 26, 1; H90

4.Ant.

I.g.
D

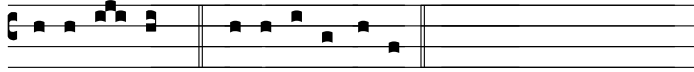

Omi- nus. E U O U A E.

Tempore Paschali.

2.Ant.

V.a.
A

L-le- lú- ja. E U O U A E.

Psalmus 26

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem tímébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trépidabo?

Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsus me castra, * non tímébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me próelium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus díebus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum

ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psallum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserere mei, et exáudi me.

Tibi dixi cor meum, exquisívit te fácies mea: * faciém tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas faciém tuam a me: * ne declínes in ira a seruo tuo.

Adjútor meus esto: * ne delínquas me, neque dispicias

me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea derelinquérunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Lege pone mihi, Dómine, in via tua: * et dirige me in sémitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in ánimas

tribulántium me: * quoniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27

Ad te Dómine clamábo, Deus meus ne síleas a me: ζ nequándo táceas a me, * et assimilábor desendéntibus in lacum.

Exáudi Dómine vocem deprecationis meæ dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me:

Qui loquúntur pacem cum próximo suo: * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequitiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde re-

tributiónum eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, ζ et ópera mánnum ejus: * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dóminus adjútor meus et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ: * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Dominica in II Nocturno

In Adventu.

Anti-
phona

Gaude et lætā-re, fī-li-a Je-rú-sa-lem: ecce Rex tu-
us vé-ni-et ti-bi: Si-on, noli timé-re, qui-a ci-to vé-ni-
et sa-lus tu-a.

Per Annum.

Anti-
phona

Dómi-nus de-fēnsor vi-tæ me-æ.

In Adventu.

Cantor; Bud.118: 4v.

5.Ant.
V.f

E Ex no-ster advé-ni-et. E U O U A E.

Per Annum.

Ps.28,2; H90

5.Ant.
VIII.g

D D-o-ráte. E U O U A E.

Psalmus 28

<p>Afferte Dómino, fili Dei: * Afferte Dómino filios arí- etum. Afferte Dómino glóriam et</p>	<p>honórem, ꝛ afferte Dómino glóriam nómini ejus: * ado- ráte Dóminum in átrio san- cto ejus.</p>
--	---

Vox Dómini super aquas,
Deus majestas intónuit: * vox
Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis
cedros: * et confrínget Dómi-
nus cedros Líbani:

Et commínuit eas tamquam
vítulum Líbani: * et diléctus
quemádmódu filius unicór-
nium.

Vox Dómini intercedéntis
flammam ignis: ζ vox Dómi-
ni concutiéntis desértum: * et

commovébit Dóminus desér-
tum Cades.

Vox Dómini præparántis
cervos, et revelábit condénsa:
* et in templo ejus omnes di-
cent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabi-
táre facit: * et sedébit Dómi-
nus rex in ætérnum.

Dóminus virtútum pópulo
suo dabit: * Dóminus benedí-
cet pópulo suo in pace.

Psalmus 29

Exaltábo te, Dómine, quó-
niam suscepísti me: * nec
delectásti inimícos meos su-
per me.

Dómine, Deus meus, cla-
mávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab infér-
no ánimam meam: * salvásti
me a descendéntibus in la-
cum.

Psállite Dómine, sancti e-
jus: * et confitémini memóri-
æ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indigna-
tíone ejus: * et vita in volun-
táte ejus.

Ad vésperum demorábitur
fletus: * et ad matutínium læ-
títia.

Ego autem dixi in abun-

dántia mea: * Non movébor
in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua,
* præstitísti decóri meo vir-
tútem.

Avertísti fáciem tuam a
me, * et factus sum conturbá-
tus.

Ad te, Dómine, clamábo:
* et ad Deum meum depre-
cábor.

Quæ utilitas in sángvine
meo, * dum descéndo in cor-
ruptiónem?

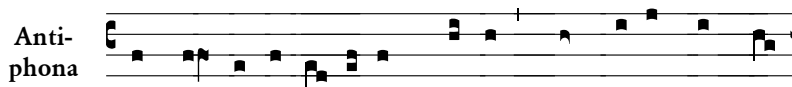
Numquid confitébitur tibi
in pulvis, * aut annuntiábit
veritátem tuam?

Audivit Dóminus, et mi-
sértus est mei: * Dóminus fa-
ctus est adjútor meus.

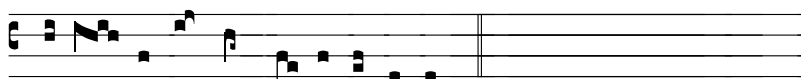
Convertísti planctum me-
um in gáudium mihi: ⁊ con-
scidísti saccum meum, * et
circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea,
et non compúngar: * Dómi-
ne, Deus meus, in ætérnum
confitébor tibi.

In Adventu.

Rex no-ster advé-ni-et Christus, quem Jo- ánnes præ-

di-cá- vit Agnum es-se ventúrum.

Per Annum.

Ado-rá-te Dóminum in aula sancta e- jus.

In Adventu.

Apoc.22,12; Bud.118: 4v.

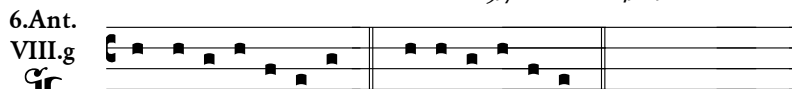

E

C-ce vé- ni- o ci-to. E U O U A E.

Per Annum.

Ps.9,7 et Paral.14,11; Off.m.h.28

I

N tu- a justí-ti- a. E U O U A E.

Psalmus 30

In te, Dómine, sperávi, non
confúndar in ætérnum: *
in justítia tua líbera me..

Inclína ad me aurem tuam,
* accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protec-
tórem, et in domum refúgii:
* ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et
refúgium meum es tu: * et

propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me da láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexisti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus:

Quóniam defécit in dolóre vita mea: * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde: * et timor noctis meis.

Qui vidébant me, foras fu-

gérunt a me: oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsus me, * accíperé ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine: ꝛ dixi: deus meus es tu: * in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persecúentibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, ꝛ salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in superbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscõdes eos in abscondi-
to faciẽi tuæ * a conturbatio-
ne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo
tuo * a contradiciõne linguá-
rum.

Benedíctus Dóminus: *
quóniam mirificávit miseri-
córdiam suam mihi in civitate
muníta.

Ego autem dixi in excéssu
mentis meæ: * Projéctus sum

a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem ora-
tiónis meæ, * dum clamárem
ad te.

Dilígite Dóminum, omnes
sancti ejus: ζ quóniam veri-
tátem requíret Dóminus, * et
retríbuet abundánter faciẽnti-
bus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur
cor vestrum, * omnes, qui
sperátis in Dómino.

Psalmus 31

Beátus quorum remissæ
sunt iniquitátes: * et
quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non im-
putávit Dóminus peccátum, *
nec est in spírítu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteravé-
runt ossa mea, * dum clamá-
rem tota die.

Quóniam die ac nocte gra-
vátá est super me manus tua:
* convérsus sum in ærúmna
mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum
tibi feci: * et justítiam meam
non abscondí.

Dixi: Confitébor advérsus
me injustítiam meam Dómi-
no: * et tu remisísti impieta-
tem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis

sanctus, * in témpore oppor-
túno.

Verúmtamen in dilúvio a-
quárum multárum, * ad eum
non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tri-
bulatiõne, quæ circúmdedit
me: * exsultátiõ mea, éruẽ me
a circúmdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ín-
struam te in via hac, qua gra-
diéris: * firmábo super te ó-
culos meos.

Nolíte fieri sicut equus et
mulus, * quibus non est intel-
léctus.

In camo et fræno maxíllas
eórum constrínge, * qui non
appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, *
sperántem autem in Dómino

misericórdia circúmdabit. | sultáte, justí, * et gloriámini,
 Lætámini in Dómino et ex- | omnes recti corde.

In Adventu.

Anti-
phona

Ec-ce vé-ni- o ci-to, et merces me- a mecum est,
 di-cit Dóminus: da-re uni-cu- í- que se-cúndum ó- pe-ra
 su- a.

Per Annum.

Anti-
phona

In tu- a justí- ti- a, lí- be- ra me, Dómi- ne.

Tempore Paschali.

Anti-
phona

Alle- lú- ja, quem quæ- ris, mú- li- er? al- le- lú- ja: vi-
 véntem cum mórtu- is, al- le- lú- ja, al- le- lú- ja.

In Adventu.

✠ Emitte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ.
 ✠ De Petra desérti ad montem filia Sion.

Per Annum.

✠ Média nocte surgébam ad confiténdum tibi.
 ✠ Super judícia justificatiónis tuæ.

In Quadragesima.

✠ Scápuilis suis obumbrábit tibi.

✠ Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis.

✠ De ore leónis líbera me, Dómine.

✠ Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali.

✠ Surréxit Dóminus vere, allelúja.

✠ Et appáruit Simóni, allelúja.

Reliqua ut in Ordinario pag. LXIV

IN III NOCTURNO

Sub congruenti Antiphona dicuntur | Versus prouti Officium occurrens requiritur Cantica, ac deinde subjungitur

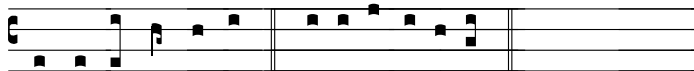
Cantica in Adventu

In Adventu.

Ambr. Expos. Evang. Luc. lib.2; Bud.118: 6v.

7.Ant.
VII.d

G

Abri- ðl Ange-lus. E U O U A E.

Canticum I

(Is. 40, 10-17)

Ecce Dóminus Deus in
fortitúdi-ne véniet, * et
bráchium ejus dominábitur.

Ece merces ejus cum eo, * et
opus illíus coram illo.

Sicut pastor gregem suum
pascet. ζ in bráchio suo con-
gregábit agnos, et in sinu su-
o, * foetas ipse portábit.

Quis mensus est pugillo a-
quas, * et cœlos palmo pon-
derávit?

Quis appéndit tribus dígitis
molem terræ, * et liberávit in
póndere montes, et colles in
statéra?

Quis adjúvit spíritum Dó-
mini? * aut quis consiliárius

ejus fuit, et osténdit illi?

Cum quo íniiit consílium, et instrúxit eum, ζ et dócuit eum sémitam justítiaē, * et erudívit eum sciéntiam, et viam prudéntiaē osténdit illi?

Ecce Gentes quasi stilla sítulæ, * et quasi moméntum staréræ reputátæ sunt:

Ecce ínsulæ quasi pulvis exíguus. ζ Et Líbanus non sufficiet ad succescéndum, * et animália ejus non sufficient ad holocáustum.

Omnes Gentes quasi non sint, sic sunt coram eo, * et quasi níhilum et ináne reputátæ sunt ei.

Canticum II

(Is. 42, 10-16)

Cantáte Dómino cánticum novum, * laus ejus ab extrémis terræ:

qui descénditis in mare, et plenitúdo ejus, * ínsulæ, et habitatóres eárum.

Sublevétur desértum, et civitátes ejus; * in dóminus habitábit Cedar:

Laudáte habitatóres Petræ, * de vértice móntium clamábunt.

ponent Dómino glóriam, * et laudem ejus in ínsulis nuntiábunt.

Dóminus sicut fortis egrediétur, * sicut vir proeliátor suscitábit zelum.

Vociferábitur, et clamábit: * super inimícos suos confortábitur.

Táculi semper, sílui, pátiens fui, * sicut partúriens loquar:

Dissipábo, et absorbébo simul. ζ Desértos fáciam montes et colles, * et omne gramen eórum exsiccábo:

Et ponam flúmina in ínsulas, * et stagna arefáciam.

Et ducam cæcos in viam, quam nésciunt, * et sémitis, quas ignoravérunt, ambuláre eos fáciam:

Ponam ténebras coram eis in lucem, * et prava in recta.

Canticum III

(Is. 49, 7-13)

Hæc dicit Dóminus redémptor Israëli, sanctus

ejus, ζ ad contemptibilem ánimam, ad abominátam gen-

tem, * ad serum dominórum:

Reges vidébunt, et consúr-
gent, et consúrgent príncipes,
ꝛ et adorábunt propter Dó-
minum, quia fidélis est, * et
sanctum Israël qui elégit te.

Hæc dicit Dóminus: ꝛ In
témptore plácito exaudívi te, *
et in die salútis auxiliátus
sum tui:

Et servávi te, et dedi te in
foedus pópuli, * ut suscitáres
terram, et possidéres heredi-
tátes dissipátas:

Ut díceres his, qui vincti
sunt: Exíte: * et, his, qui in
ténébris: Revelámini.

Super vias pascéntur, * et in
ómnibus planis páscua eó-

rum.

Non esúrient, neque sítient.
ꝛ et non percútiét eos æstus
et sol: * quia miserátor eó-
rum reget eos, et ad fontes
aquárum potábit eos.

Et ponam omnes montes
meos in viam, * et sémitæ
meæ exaltabúntur.

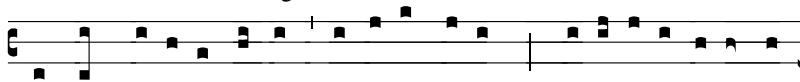
Ecce isti de longe vénient, ꝛ
et ecce illi ab Aquilóne et
mari, * et isti de terra austrá-
li.

Laudáte cœli, et exsúlta ter-
ra, ꝛ jubiláte montes laudem:
* quia consolátus est Dómi-
nus pópulum suum, et páu-
perum suórum miserébitur.

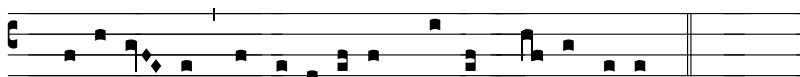
In Adventu.

Gábri-ël Angelus lo-cú-tus est Ma-ri-æ, di-cens:

A-ve, grá-ti-a plena; Dóminus te-cum: bene-dícta tu in-ter

mu-lí-e-res, et benedíctus fructus ventris tu-i.

⚭ Egrediétur Dóminus de loco sancto ejus.

⚭ Véniet, ut salvet pópulum suum.

Cantica per Annum

Dicuntur a Dominica II post Epiphaniam usque ad Dominicam Quinquagesimæ et a Dominica IV post Pen-

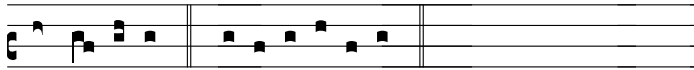
tecosten usque ad ultimam Dominicam post Pentecosten inclusive.

Per Annum extra Septuagesimam.

Cantor; Ps.M.

7.Ant.

VII.d

L- le- lú-ja. E U O U A E.

In Dominica Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ Antiphona ut in Proprio de Tempore.

Canticum I

(Is. 33, 2-10)

Dómine, miserere nostri: te enim expectávimus: et esto bráchium nostrum in mane, * et salus nostra in tempore tribulatiónis.

A voce Angeli fugérunt pópuli, * et ab exaltatióne tua dispérsæ sunt gentes.

Et congregábuntur spólia vestra sicut colligitur bruchus, * velut cum fossæ plenæ fúerint de eo.

Magnificátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélsis: * implévit Sion iudicio et justítia.

Et erit fides in tempóribus tuis: et divítiæ salútis, sapiéntia et sciéntia: * timor Dómi-

ni ipse est thesáurus ejus.

Ecce vidéntes clamábunt foris, * ángeli pacis amáre flebunt.

Dissipátæ sunt viæ, cessávit tránsiens per sémitam, et irrítum factum est pactum, * projéctit civitátes, non reputávit hómines.

Luxit, et elánguit terra: * confúsus est Líbanus, et obsórduit.

Et factus est Saron sicut désertum, * et concússa est Basan, et Carmélus.

Nunc consúrgam, dicit Dóminus: * nunc exaltábor, nunc sublevábor.

Canticum II

(Is. 33, 13-18)

Audíte qui longe estis, quæ
fécérim, * et cognóscite
vicíni fortitúdinem meam.

Contérrite sunt in Sion
peccatóres, * possédit tremor
hypócritas.

Quis póterit habitáre de vo-
bis cum igne devoránte? *
quis habitábit ex vobis cum
ardóribus sempitérnis?

Qui ámbulat in justítiis, et
lóquitur veritátem, ζ qui pro-
jécit avarítiam ex calúmnia, *
et éxcutit manus suas ab

omni múnere.

Qui obtúrat aures suas ne
áudiat sánguinem, * et clau-
dit óculos suos ne vídeat ma-
lum.

Iste in excélsis habitábit, ζ
muniménta saxórum sublímí-
tas ejus: * panis ei datus est,
aquæ ejus fidélis sunt.

Regem in decore suo vidé-
bunt óculi ejus, ζ cernent ter-
ram de longe. * Cor tuum
meditábitur timórem.

Canticum III

(Eccli. 36, 14-19)

Miserére plebi tuæ, super
quam invocátum est
nomen tuum: * et Israël,
quem coæquásti primogénito
tuo.

Miserére civitáti sanctifica-
tiónis tuæ Jerúsalem, * civitá-
ti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrábilibus
verbis tuis, * et glória tua pó-
pulum tuum.

Da testimórnium his, qui
ab inítio creatúrae tuæ sunt, *
et súscita prædicatiónes, quas

locúti sunt in nómine tuo
prophétæ prióres.

Da mercédem sustinéntibus
te, * ut prophétæ tui fidéles
inveniántur:

Et exáudi oratiónem servó-
rum tuórum ζ secúndum be-
nedictiónem Aaron de pópu-
lo tuo, * et dírige nos in vi-
am justítiæ,

Et sciant omnes qui hábi-
tant terram, * quia tu es Deus
conspéctor sæculórum.

Per Annum.

Alle- lú-ja, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

✠ Exaltáre, Dómine, in virtúte tua.

✠ Cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Cantica in Quadragesima

Antiphona propria in Proprio de Tempore.

Canticum I

(Jer. 14, 17-21)

Dedúcant óculi mei lácri-
mam per noctem et di-
em, * et non táceant:

Quóniam contritióne ma-
gna contríta est virgo filia pó-
puli mei, * plaga péssima ve-
heménter.

Si egréssus fúero ad agros,
ecce accísi gládio: * et si in-
troíero in civitátem, ecce at-
tenuáti fame.

Prophéta quoque et sacér-
dos abiérunt in terram, *
quam ignorábant.

Numquid próficiens abjecí-
sti Judam? * aut Sion abomi-

náta est ánima tua?

Quare ergo percussísti nos,
* ita ut nulla sit sánitas?

Exspectáviumus pacem, et
non est bonum: * et tempus
curatiónis, et ecce turbátio.

Cognóvimus, Dómine, im-
pietátes nostras, ꝛ iniquitátes
patrum nostrórum, * quia
peccávimus tibi.

Ne des nos in oppróbrium
propter nomen tuum, * ne-
que fácias nobis contuméli-
am sólii glóriæ tuæ:

Recordáre, * ne írritum fáci-
as fœdus tuum nobíscum.

Canticum II

(Thren. 5, 1-7. 15-17. 19-21)

Recordáre, Dómine, quid
accíderit nobis: * intuére,
et réspice oppróbrium no-

strum.

Heréditas nostra versa est
ad aliénos: * domus nostræ

ad extráneos.

Pupílli facti sumus absque patre, * matres nostræ quasi víduæ.

Aquam nostram pecúnia bíbimus: * ligna nostra prétió comparávimus.

Cervícibus nostris minabámur, * lassis non dabátur réquies.

Ægýpto dédimus manum, et Asýriis, * ut saturarémur pane.

Patres nostri peccavérunt, et non sunt: * et nos iniquitátes eórum portávimus.

Defécit gáudium cordis nostri: * versus est in luctum

chorus noster.

Cécidit coróna cápitis nostri: * væ nobis, quia peccávimus.

Proptérea mæstum factum est cor nostrum, * ídeo contenebráti sunt óculi nostri.

Tu autem, Dómine, in ætérnum permanébis, * sólium tuum in generatióem et generatióem.

Quare in perpétuum obliviscéris nostri? * derelínques nos in longitúdine diérum?

Convérte nos, Dómine, ad te, et convertémur: * ínnova dies nostros, sicut a princípio.

Canticum III

Ezech. 36, 24-28)

Tollam quippe vos de Géntibus, ζ et congregábo vos de univérsis terris, * et addúcam vos in terram vestram.

Et effúndam super vos aquam mundam, ζ et munda bímini ab ómnibus iniquitámentis vestris, * et ab univérsis idólis vestris munda bo vos.

Et dabo vos cor novum, * et spíritum novum ponam in médio vestri:

Et áuferam cor lapídeum de carne vestra, * et dabo vobis cor cárneum.

Et spíritum meum ponam in médio vestri: ζ et fáciam ut præcéptis meis abuléti, * et júdicia mea custodiáti et operémini.

Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris: ζ et éritis mihi in pópulum, * et ego ero vobis in Deum.

Repetitur Antiphona integra.

Tempore Quadragesimæ.

✠ Scuto circúmdabit te véritas ejus.

✠ Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis.

✠ Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam.

✠ Et cum viris sánguinum vitam meam.

Cantica Paschalia

Antiphona propria in Proprio de Tempore.

Canticum I

(Is. 63, 1-5)

Quis est iste, qui venit de Edom, * tinctis véstibus de Bosra?

iste formósus in stola sua, * grádiens in multitúdi-
túdinis suæ.

Ego, qui loquor justítiam, *
et propugnátor sum ad sal-
vándum.

Quare ergo rubrum est in-
dumentum tuum, * et vesti-
ménta tua sicut calcántium
in torculári?

Tórcular calcávi solus, * et
de Géntibus non est vir me-
cum:

Calcávi eos in furóre meo, *
et conculcávi eos in ira mea:

Et aspérsus est sánguine eó-
rum super vestiménta ea, * et
ómnia induménta mea inqu-
návi.

Dies enim uliónis in corde
meo * annus redemptiónis
meæ venit.

Circumspéxi, et non erat
auxiliátor: * quæsívi, et non
fuit qui adjuváret:

Et salvávit mihi bráchium
meum, * et indignátio mea
ipse auxiliáte est mihi.

Canticum II

(Osee 6, 1-6)

Veníte, et revertámur ad
Dóminum: ꝛ quia ipse
cepit et sanábit nos: * percú-
tiet, et curábit nos.

Vivificábit nos post duos
dies: ꝛ in die tértia uscitábit
nos, * et vivémus in conspé-
ctu ejus.

Sciémus, sequemúrque, * ut cognoscámus Dóminum:

Quasi dilúculum præparátus est egréssus ejus, * et véniet quasi imber nobis temporáneus, et serotínus terræ.

Quid fáciam tibi, Ephraim? quid fáciam tibi, Juda? ζ misericórdia vestra quasi nubes matutína, * et quasi ros mane

pertránsiens.

propter hoc dolávi in prophétis, ζ occídi eos in verbis oris mei: * et judícia tua quasi lux egrediéntur.

Qui misericórdiam vúlui, et non sacrificium, * et sciéntiam Dei plus quam holocáusta.

Canticum III

(*Soph. 3, 8-13*)

Exspécta me, dicit Dóminus, in die resurrectiόνis meæ in futúrum, * quia iudícium meum ut cóngregem Gentes, et cólligam regna:

Et effúndam super eos indignatióem meam, * omnem iram furóris mei:

In igne enim zeli mei * devorábitur omnis terra.

Quia tunc reddam pópulis lábium eléctum, ζ ut invocent omnes in nómine Dómini, * et sérviant ei húmero uno.

Ultra flúmina Æthiopiæ, inde súpplices mei, * filii dispersórum meórum déferent munus mihi.

In die illa non confundéris

super cunctis adinventiόνibus tuis, * quibus prævaricáta es in me:

Quia tunc áuferam de médio tui magníloquos supérbiæ tuæ, * et non adjícies exaltári ámplius in monte sancto meo.

Et derelinquam in médio tui pópulum páuperem et egénium: * et sperábunt in nómine Dómini.

Relíquiæ Israél non fácient iniquitátem, ζ nec loquéntur mendácium, * et non inveniéntur in ore eórum lingua dolósa:

Quóniam ipsi pascéntur, et accubábunt, * et non erit qui extérreat.

Repetitur Antiphona integra.

Tempore Paschali nisi aliter notetur.

✠ Gavísi sunt discípuli, allelúja.

℞ Viso Dómino, allelúja.

Cantica in variis Festis

Antiphona propria in Proprio de Tempore.

Canticum I

(Hab. 3, 1-6)

Dómine, audívi auditió-
nem tuam, * et tímui.

dómine, opus tuum, * in
medio annórum notum fáci-
es: * cum irátus fúeris, mise-
ricórdiæ recordáberis.

Deus ab austro véniet, * et
sanctus de monte Pharan:

Opéruit cœlos glória ejus: *
et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: *
córnu in mánibus ejus:

Ibi abscondita est fortitúdo
ejus: * ante áciem ejus ibit
mors.

Et egrediétur diábolus ante
pedes ejus. * Stetit, et mensus
est terram.

Aspéxit, et dissólvit Gentes:
* et contríti sunt montes sã-
culi.

Incurváti sunt colles mundi,
* ab itinéribus æternitátis
ejus.

Canticum II

(Hab. 3, 7-12)

Pro iniquitaté vidi tentória
Æthiopiæ, * turbabúntur
pelles terræ Máian.

Numquid in flumínibus
irátus es, Dómine? ζ aut in
flumínibus furor tuus? * vel
in mari indignátio tua?

Qui ascédes super equos
tuos: * et quadrígæ tuæ salvá-
tio.

Súscitans suscitábis arcum
tuum: * juraménta tríbus

quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: ζ vi-
dérunt te, et doluérunt mon-
tes: * gurges aquárum tránsi-
it.

Dedit abyssus vocem suam:
* altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna steterunt in ha-
bitáculo suo, ζ in luce saggi-
tárum tuárum, * ibunt in
splendóre fulgurántis hastæ
tuæ.

In frémitu conculcábis ter-
ram: * in furóre abstufácies

Gentes.

Canticum III

(Hab. 3, 13-19)

Egréssus est in salútem pó-
puli ti: * in salútem cum
Christo tuo:

Percussísti caput de domo
ímpii: * denudásti fundamén-
tum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, ꝛ
cápiti bellatórum ejus, * veni-
éntibus ut turbo ad disper-
géndum me.

Exsultátio eórum * sicut
ejus, qui dévorat páuperem in
absóndito.

Viam fecísti in mari equis
tuis, * in luto aquárum mul-
tárum.

Audívi, et conturbátus est
venter meus: * a voce contre-
muérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssi-

bus meis, * et subter me scá-
teat.

Ut requiéscam in die tribu-
latiónis: * ut ascéndam ad
póplum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit: *
et non erit germen in véneis.

Mentiétur opus olívæ: * et
arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus:
* et non erit arméntum in
præsépibus.

Ego autem in Dómino gau-
débo: * et exsultábo in Deo
Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo
mea: * et ponet pedes meos
dedúcet me victor * in psal-
mis canéntem.

*Antiphona repetitur integra et ✠ ut in Proprio, reliqua ut in Ordinario pag.
LXIV*

FERIA SECUNDA

Omnia ut in Ordinario, pag. XX, præter sequentia. Per Annum: Invitatorium et Hymnus cantantur quotidie

de Feria currenti, ut in Psalterio hic et alibi apponuntur.

Ps. 94 I; H444

Invit.

III.

E-ní te, * Exsul-té-mus Dó- mi- no.

In primo Psalmi versu non repetitur Veníte, exsultémus Dómino, sed post repetitum Invitatorium, statim subjungitur.

Jubi- lémus De- o, sa- lu- tá- ri nostro. *pag. xxv*

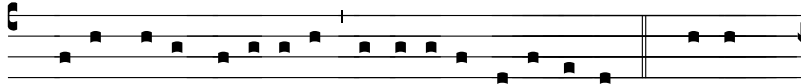
W63

Hymn.

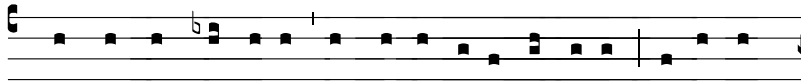
I.

Omno refé-ctis ártubus, Spre- to cu- bí- li, súrgi- mus:

Nobis, Pater, canéntibus Ad-éssé te depóscimus. 2. Te lin-

gua primum cóncinat, te mentis ardor ámbi-at: Ut á-ctu-

um sequén-ti-um Tu, Sancte, sis ex-ór-di-um. 3. Ce-dant te-

nébræ lúmi-ni, Et nox di-úrno sí- de-ri, Ut cu-lpa, quam

Feria II in I Nocturno

nox íntu-lit, Lucis labáscat mú-ne-re. 4. Pre-cá-mur íz-dem
 súpplíces, Noxas ut omnes ámputes, Et o- re te ca-nén-ti-
 um Laudé- ris in perpé-tu- um. 5. Præsta, Pa-ter pi- ís-sime,
 Patríque compar U- ni- ce, Cum Spí-ri-tu Pa-rá-cli-to Re-
 gnans per omne sá-cu-lum. A- men.

Inviatoria ferialia dicuntur in feriali Officio post Octavam Epiphaniæ usque ad Sabbatum ante Dominicam Passionis et a Feria II post Festum Ss. Trinitatis usque ad Sabbatum ante Dominicam I Adventus. Hymni vero ad

Matutinum usque ad Sabbatum ante Dominicam I Quadragesimæ, et a Feria II post festum Ss. Trinitatis usque ad Sabbatum ante Dominicam I Adventus; Antiphonæ autem Nocturnorum per totum Annum ut infra.

IN I NOCTURNO

Extra Tempus Paschale.

Ps.32,1; Ps.M.85

1.Ant.

IV.e 2

Ectos de-cet * col-laudá-ti- o. E U O U A E

Tempore Paschali.

Ps.M.85

1.Ant.

IV.e

L-le-lú-ja, * al-le-lú-ja, al-le-lú-ja. E U O U A E.

Sub una tantum Antiphona Allelúja, in hac et aliis Feriis, dicuntur sex Psalmi in unoquoque Nocturno a Feria II post Dominicam in Albis usque ad Feriam VI post Octavam Ascensionis.

¶ *Antiphonæ, tam intra quam extra Tempus Paschale, in hac et aliis Feriis*

appositæ, dicuntur semper in Officio feriali et in Festis III vel unius Lectio- nis, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria, ut in Psalterio. In Festis ritus Duplicis duplicantur Antiphonæ.

¶ *In die infra Octavam Antiphona propria.*

Psalmus 32

Exsultáte, justí, in Dómi-
no: * rectos decet collau-
dátio.

Confitémini Dómino in cí-
thara: * in psalterio decem
chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum no-
vum: * bene psállite ei in vo-
ciferatióne.

Quia rectum est verbum
Dómini, * et ómnia ópera
ejus in fide.

Díligit misericórdiam et ju-
dícium: * misericórdia Dómi-
ni plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti
sunt: * et spírítu oris ejus
omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre
aquas maris: * ponens in the-
sáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis
terra: * ab eo autem commo-
veántur omnes inhabitántes
orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta

sunt: * ipse mandávit, et cre-
áta sunt.

Dóminus díssipat consília
Géntium: ζ réprobat autem
cogitatiónes populórum, * et
réprobat consília princípum.

Consílium autem Dómini
in ætérnum manet: * cogitati-
ónes cordis ejus in generati-
óne et generatióne.

Beáta gens, cujus est Dómi-
nus, Deus ejus: * pópulus,
quem elégit in hereditatem
sibi.

De cœlo respéxit Dóminus:
* vidit omnes filios hómi-
num.

De præparáto habitáculo su-
o * respéxit super omnes, qui
hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda
eórum: * qui intélligit ómnia
ópera eórum.

Non salvátur rex per mul-
tam virtútem: * et gigas non
salvábitur in multítudine vir-

tútis suæ.

Fallax equus ad salutem: *
in abundantia autem virtutis
suæ non salvabitur.

Ecce óculi Dómini super
metuéntes eum: * et in eis,
qui sperant super misericór-
dia ejus:

Ut éruat a morte ánimas eó-
rum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dó-
minum: * quóniam adjútor
et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor no-
strum: * et in nómine sancto
ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dó-
mine, super nos: * quemád-
modum sperávimus in te.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in
omni témpore: * semper
laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur áni-
ma mea: * áudiant mansuétí,
et læténtur.

Magnificáte Dóminum me-
cum: * et exaltémus nomen
ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et ex-
audívit me: * et ex ómnibus
tribulatióibus meis erípuit
me.

Accédite ad eum, et illumi-
námmini: * et fácies vestræ non
confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dó-
minus exaudívit eum: * et de
ómnibus tribulatióibus ejus
salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini
in circúitu timéntium eum: *
et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam
suávis est Dóminus: * beátus
vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes
sancti ejus: * quóniam non
est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esurié-
runt: * inquiréntes autem Dó-
minum non minuéntur omni
bono.

Veníte, filii, audíte me: *
timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vi-
tam: * díligit dies vidére bo-
nos?

Próhibe linguam tuam a
malo: * et lábia tua ne lo-
quántur dolum.

Divérte a malo, et fac bo-
num: * inquiré pacem, et per-
séquere eam.

Oculi Dómini super justos:
* et aures ejus in preces eó-

rum.

Vultus autem Dómini super facientes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudivit eos: * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spírítu salvábit.

Multæ tribulatiónes justó-

rum: * et de ómnibus his liberávit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum es his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Rectos de-cet col-laudá-ti- o.

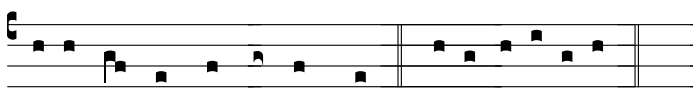
Extra Tempus Paschale.

Ps. 34, 1; Ps. M. 88

2. Ant.

IV. a

E

Xpúgna * impugnán-tes me. E U O U A E.

Psalmus 34

Júdica, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnán-tes me.

Apprehénde arma et scutum: * et exsúrge in adjutó-rium mihi.

Efúnde frámeam, et con-clúde advérsus eos, qui perse-quúntur me: * dic ánimæ me-æ: Salus tua ego sum.

Confundántur et reverán-

tur, * quæréntes ánimam me-am.

Avertántur retrórsu-m, et confundántur * cogitatiónes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbri-cum: * et Angelus Dómi-ni pérséquens eos.

Quóniam gratis abscondé-
runt mihi intéritum láquei
sui: * supervácue exprobravé-
runt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem
ígnorat: ζ et cáptio, quam
abscondit, apprehéndat eum:
* et in láqueum cadat in
ipsum.

Anima autem mea exsul-
tábit in Dómino: * et delec-
tábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: *
Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu
fortiórum ejus: * egénium et
páuperem a diripiéntibus
eum.

Surgéntes testes iníqui, *
quæ ignorábant me.

Retribuébant mihi mala pro
bonis: * sterilitátem ánimæ
meæ.

Ego autem cum mihi mo-
lésti essent, * et orátio mea in
sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi
fratrem nostrum, sic compla-
cébam: * quasi lugens et con-
tristátus, sic humiliábar.

Et advérsus me lætáti sunt,
et convenérunt: * congregáta
sunt super me flagélla, et
ignorávi.

Dissipáti sunt, nec com-

púncti, ζ tentavérunt me,
subsannavérunt me subsanna-
tíone: * frenduérunt super
me déntibus suis.

Dómine, quando respicies?
* restítue ánimam meam a
malignitáte eórum, a leóni-
bus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia
magna, * in pópulo gravi lau-
dábo te.

Non supergáudeant mihi
qui adversántur mihi iníque:
* qui odérunt me gratis et
ánnunt óculis.

Quóniam mihi quidem pa-
cífice loquebántur: * et in ira-
cúndia terræ loquéntes, dolos
cogitábant.

Et dilatavérunt super me os
suum: * Euge, euge, viderunt
óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas: *
Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge et inténde iudício
meo: * Deus meus, et Dómi-
nus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justí-
tiam tuam, Dómine, Deus
meus, * et non supergáudeant
mihi.

Non dicam in córdibus su-
is: ζ Euge, eugem ánimæ
nostræ: * nec dicant: Devorá-
vimus eum.

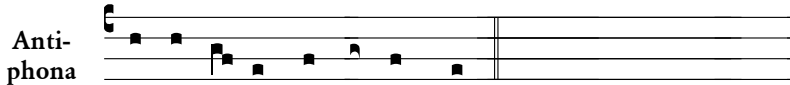
Erubescant et revereantur simul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confusione et reverentia * qui magna loquuntur super me.

Exsultent et laetentur qui

volunt justitiam meam: * et dicant semper: magnificetur Dominus, qui volunt pacem servi ejus.

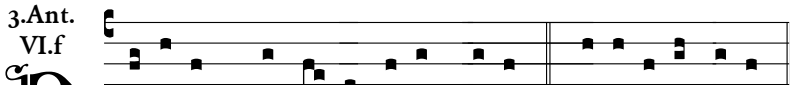
Et lingua mea meditabitur justitiam tuam, * tota die laudem.

Expugna impugnantes me.

Extra Tempus Paschale.

Ps. 36,5; Ps.M. 91

R

E-ve-la * Dómi- no vi- am tu- am. E U O U A E.

Psalmus 36

Noli æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent: * et quemádmódum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciét.

Et edúcet quasi lumen

justítiam tuam: ζ et judícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipse hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: * et qæres locum ejus, et non invérnies.

Mansuéti autem hereditábunt terram: * et delectabúntur in multitudíne pacis.

Observábit peccator justum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,

Ut dejícient páuperem et ínopem: * ut trúcident rectos corde.

Gládus eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confirmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in tém-pore malo, ζ et in díebus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut deficiéntes, quemadmódum fumus deficient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * justus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram: * meledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam ejus volet.

Cum ceciderit, non collidétur: * quia Dóminus suppónit annum suam.

Júnior fui, étenim sénuí: * et non vídi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómodat: * et semen illíus in benedictióne erit.

Divisio

Declína a malo, et fac bonum: * et inhábita in sáeculum sáeculi.

Quia amat Dóminus júdicium, et non derelínquit sanctos suos: * in ætérnum con-

servabúntur.

Injústi puniérntur: * et semen impiórum períbit.

Justi autem hereditábunt terram: * et inhabitábunt in sáeculum sáeculi super eam.

Os iusti meditabitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquetur iudícium.

Lex Dei ejus in corde ipsius: * et non supplantabuntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquit eum in mánibus ejus: ⁊ et exaltábit te ut hereditáte cápias terram: * cum perierint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat:

* et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: * quóniam sunt reliquiæ hómini pacífico.

Injústi autem dispérbunt simul: * reliquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino: * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

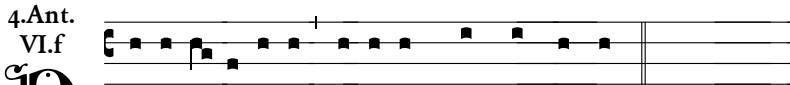
Et adjuvábít eos Dóminus et liberábít eos: ⁊ et éruet eos a peccatóribus, et salvábít eos: * quia speravérunt in eo.

Re-ve-la Dómi- no vi- am tu- am.

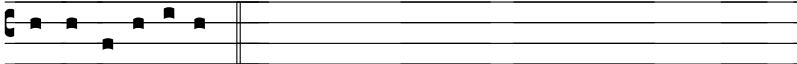
Extra Tempus Paschale.

Ps. 37, 2; Ps. M. 94

D

E in i- ra tu- a * árgu- as me, Dó- mi- ne.

E U O U A E.

Psalmus 37

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípías me.

Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónebus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidéium meum: * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, ꝛ derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsus me appropinquaerunt et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt: * et vim faciébant qui quærebant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mi-

hi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die metitábantur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergaudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discéseris a me.

Inténde in adiutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Extra Tempus Paschale.

Ne in i- ra tu-a árgu-as me, Dó-mi-ne.

Tempore Paschali.

Al-le-lú-ja, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

In Officio Feriali

Per Annum.

✠ Dómine, in cœlo misericórdia tua.

℟ Et véritas tua usque ad nubes.

in Adventu.

✠ Ex Sion spécies decóris ejus.

℟ Deus noster maniféste véniet.

In Quadragesima.

✠ Ipse liberávit me de láqueo venántium.

℟ Et a verbo áspero.

Tempore Passionis.

✠ Erue a frámea, Deus ánimam meam.

℟ Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali.

✠ Surréxit dóminus de sepúlchro, allelúja.

℟ Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

In Officio Festivo

In Festis Duplicibus trium vel unius Lectionis et Simplicibus dicitur ✠ de Feria:

In Adventu, Tempore post Navitatem Domini et per Annum.

✠ Dómine, in cœlo misericórdia tua.

℟ Et véritas tua usque ad nubes.

Tempore Paschali usque ad Ascensionem Domini.

✠ Surréxit dóminus de sepúlchro, allelúja.

✠ Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Infra Octavam Ascensionis Domini.

✠ Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúja.

✠ Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Pater noster, *secreto usque ad* ✠ Et ne nos indúcas.

Absolutio

Exáudi, Dómine, Jesu
Christe, preces servórum
tuórum, ꝛ et miserére nobis:

* Qui cum Patre et Spíritu
Sancto vivis et regnas in sæ-
cula sæculórum. ✠ Amen.

*In Æstate tam pro unica Lectione
Festi, quam pro Lectione brevi dicitur*

Benedictio: In unitáte Sancti Spíri-
tus.

Lectio Brevis

Thren. 2,19

Consúrge, lauda in nocte
in princípío vigiliárum:
ꝛ effúnde sicut aquam cor tu-
um ante conspéctum Dómi-

ni: * leva ad eum manus tu-
as. Tu autem Dómine, mise-
rére nobis.

✠ Deo grátias.

Ps.33,2;Ps.M. 170

✠ br.
VI.

B Ene-dí-cam Dóminum * In omni témpo-re. ✠ Sem-

per laus e- jus in o-re me- o. ✠ Glóri- a Patri et Fí-li- o,

et Spi-rí-tu- i Sancto.

*Tempore Paschali dicitur lectio brevis
et responsorium breve, ut in Proprio de
Tempore Feria II post Dominicam in*

*Albis vel in Ordinario Temporis Pa-
schalis notatur.*

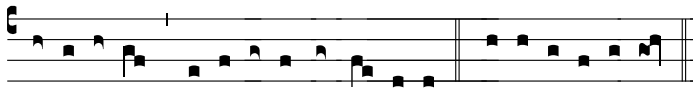
IN II NOCTURNO

Per Annum et Tempore Paschali super omnes Psalmos.

Ps.M. 97

1.Ant.

I.a

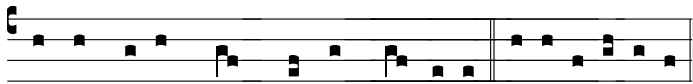
L-le-lú-ja, * al-le-lú-ja, alle- lú-ja. E U O U A E.

A Septuagesima usque ad Pascha.

Ps. 38, 1; Ps.M. 97

1.Ant.

IV.e

T non de-línquam * in lingua me-a. E U O U A E.

Psalmus 38

Dixi: Custódiam vias meas: * ut non delínquam in língua mea.

Pósuí ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsus me.

Obmótui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in língua mea: * Notum fac mihi, Dó-mine, finem meum,

Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúm tamen univérsa váni-

tas, * omnis homo vivens.

Verúm tamen in imá-gine pertránsit homo: * sed frustra conturbátur.

Thesaurizat: * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectatió mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitatibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmótui, et non apéruí os meum, quóniam tu fecísti: * amóve a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus: * propter iniquitatem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: * verúm tamen vane conturbátur

omnis homo.

Exáudi oratióem meam,
Dómine, et deprecatióem
meam: * áuribus pércipe lá-
crimas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena

ego sum apud te, et peregrí-
nus, * sicut omnes patres
mei.

Remítte mihi, ut refrígerer
priúsqvam ábeam, * et ám-
plius non ero.

Psalmus 39

Exspéctans expectávi Dó-
minum, * et inténdit mi-
hi.

Et exaudivit preces meas: *
et edúxit me de lacu misériae,
et de luto fácis.

Et státuit super petram pe-
des meos: * et diréxit gressus
meos.

Et immísit in os meum cán-
ticum novum, * carmen Deo
nostro.

Vidébunt multi, et timé-
bunt: * et sperábunt in Dó-
mino.

Beátus vir, cujus est nomen
Dómini spes ejus: * et non
respéxit in vanitátes et insá-
nias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine,
Deus meus, mirabília tua: *
et cogitatióibus tuis non est
qui símilis tibi.

Annuntiávi et locútu sum:
* multiplicáti sunt super nú-
merum.

Sacrificium et oblatiόem

noluísti: * aures autem perfe-
císti mihi.

Holocáustum et pro peccáto
non postulásti: * tunc dixi:
Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est
de me ut fácerem voluntátem
tuam: * Deus meus, volui, et
legem tuam in médio cordis
mei.

Annuntiávi justítiam tuam
in ecclésia magna, ꝛ ecce
lábia mea non prohibébo: *
Dómine, tu scísti.

Justítiam tuam non abscón-
di in corde meo: * veritátem
tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdi-
am tuam et veritátem tuam *
a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne lon-
ge fácias miseratiónes tuas a
me: * misericórdia tua et véri-
tas tua semper suscepérunt
me.

Quóniam circumdedérunt
me mala, quorum non est

númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicáti sunt semper cápillos cápitis mei: * et cor meum derelínquit me.

Confundántur et revereántur simul, ꝛ qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Confundántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

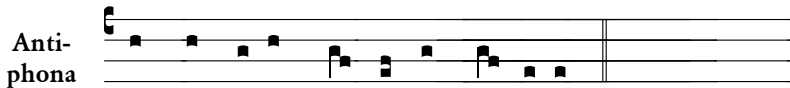
Ferant conféstim confusió-

nem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: ꝛ et dicant semper: Magnificéntur Dóminus: * qui díligunt nomen tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Ut non de-línquam in lingua me-a.

A Septuagesima usque ad Pascha.

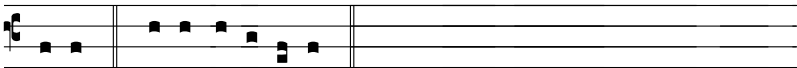
Ps.17,20; Off.m.h.138

2.Ant.

II.d

Ana, Dómine, * ánimam me- am, qui- a peccá-vi

ti-bi. E U O U A E.

Psalmus 40

Beátus qui intélligit super egénium, et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíicet eum, ꝛ et beátum fá-

ciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versá-

sti in inirmitate ejus.

Ego dixi: Dómine miserere mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituerunt advérsum me: * numquid qui dormit non adjíciet

ut resúrgat.

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserere mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluisti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepisti: * et conirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sáculo et usque in sáculum: * fiat, fiat.

Psalmus 41

Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquarum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi cottídie: * Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et

effúdi in me ánimam meam: ꝛ quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, * usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiós: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc conitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad méipsum ánima mea conturbáta est: * propterea

memor tui de terra Jordánis,
et Hermóniim a monte mó-
dico.

Abýssus abýssum ínvoCAT, *
in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et luctus
tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus
misericórdiam suam: * et no-
cte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ
meæ, * dicam Deo: Suscéptor
meus es.

Quare oblítus es mei? * et

quare contristátus incédo,
dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa
mea, * exprobráverunt mihi
qui tríbulant me inimíci mei.

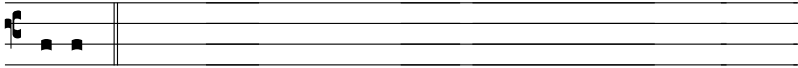
Dum dicunt mihi per sín-
gulos dies; ζ Ubi est deus
tuus? quare tristis es, ánima
mea? * et quare contúrbas
me?

Spera in Deo, quóniam ad-
huc conitébor illi: * salutáre
vultus mei, et Deus meus.

Anti-
phona

Sana, Dómine, ánimam me- am, qui- a peccá-vi

ti-bi.

A Septuagesima usque ad Pascha.

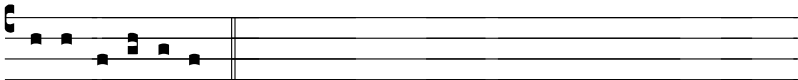
Ps. 44, 2; H103

3.Ant.
VI.f

E

- Ructá-vit * cor me- um verbum bonum.

E U O U A E.

Psalmus 43

Deus, áuribus nostris au-
dívimus: * patres nostri

annuntiáverunt nobis:

Opus quod operátus es in

diébus eórum, * et in diébus antiquis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos: * afflixísti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possederunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos:

Sed délixtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus: * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventílábimus cornu: * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo: * et gládus meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de afflictíbus nos: * et odiéntes nos confundísti.

In Deo laudábimur tota die: * et in nómine tuo confitébimur in sáeculum.

Nunc autem repulísti et confundísti nos: * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros: * et qui

oderunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum: * et in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio: * et non fuit multitúdo in commutatióibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatió-nem et derísus his qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdi-nem géntibus: * commotió-nem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsió faciéi meæ cooperuit me:

A voce exprobantis et obloquéntis: * a fácie inimíci et persequéntis.

Hæc omnia venerunt super nos, nec oblíti sumus te: * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum: * et declinásti sémitas nostras a via tua:

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et cooperuit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad Deum aliénum:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis,

* obliviscéris inópiæ nostræ et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge Dómine, ádjuva nos: * er rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, ꝛ diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo semper femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter dextera tua.

Sagíttæ tuæ acutæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, deus, in sáeculum sáeculi: * virga directiúnis vir-

ga regnis tui.

Dilexisti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítia præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dóminus ebúrneis: * ex quibus delectáverunt te filia regum in honóre tuo.

Astis régína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circumdáta varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filia Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur:

omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitúes eos píncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúnur tibi in ætérnum: * et in sáculum sáculi.

Per Annum et Tempore Paschali super omnes Psalmos.

Anti-
phona

Al-le-lú-ja, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

Extra Tempus Paschale.

Anti-
phona

E-ructá-vit cor me- um verbum bonum.

Repetita post ultimum Psalmum Antiphona, dicuntur Capitulum et versus, prouti Officiums occurrens exigit.

Capitula in Feriis

Per Annum

1. Cor. 16, 13-14

Vigiláte, et state in fide, ζ viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant. ℞ Deo grátias.

✠ Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine.

℞ In sácula sáculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Tit. 2, 12-13

Sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sáculo, ζ expectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Jesu Christe. ℞ Deo grátias.

✠ Veni, Dómine, et noli tardáre.
℞ Reláxa facinóra plebi tuæ.

Predictum Capitulum et Versus dicuntur in Adventu usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Tempore Quadragesimæ.

Is. 1, 16-17

Lavámini, mundi estóte, | judícium, subveníte opprésso,
Lauférte malum cogitatio- | judicáte pupíllo, deféndite ví-
num vestrárum ab óculis | duam. * Et veníte, et argúite
meis: ζ quiéscite ágere pervér- | me, dicit Dóminus.
se, díscite benefácere: quárite | ℞ Deo grátias.

✠ In mánibus portábunt te.
℞ Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Predictum Capitulum et ✠ dicuntur in Feriis a Feria II post Dominicam I Quadragesimæ usque ad Sabbatum ante Dominicam Passionis.

Tempore Passionis.

1. Cor. 16, 13-14

Tu autem, Dómine, de- | agnus mansuétus, qui portá-
monstrásti mihi, et co- | tur ad víctimam.
gnóvi: ζ tunc ostendísti mihi | ℞ Deo grátias.
stúdia eórum. * Et ego quasi

✠ Eripe me, Dómine, ab hómine malo.
℞ A viro iníquo éripe me.

Predictum Capitulum et ✠ dicuntur a Feria II post Dominicam Passionis usque ad Feria IV Majoris Hebdomadæ inclusive.

Tempore Paschali.

Rom. 6, 4

Consepúlti enim sumus | mórtuis per glóriam Patris, *
Cum Christo per baptís- | ita et nos in novitáte vitæ
mum in mortem: ζ ut quó- | ambulémus.
modo Christus surréxit a | ℞ Deo grátias.

✠ Resurréxit Dóminus, allelúja.
℞ Sicut dixit vobis, allelúja.

Prædictum Capitulum et ✠ dicuntur a Feria II post Dominicam in Albis usque ad Vigilia Ascensionis Domini inclusive.

Capitula in Festis Duplicibus minoribus et Officiis Simplicibus

Pro uno Martyre extra Tempus Paschale.

Eccli. 15, 3

<p>Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapi- entíæ salutáris potávit il-</p>	<p>lum Dóminus Deus noster. ✠ Deo grátias.</p>
---	--

✠ Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo.
✠ Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro pluribus Martyribus extra Tempus Paschale

Sap. 10, 17

<p>Rédidit Deus mercédem labórum sanctorum suó- rum, ζ et dedúxit illos in via</p>	<p>mirábili; et fuit illis in vela- ménto diéi, * et in luce recti corde. ✠ Deo grátias.</p>
---	--

✠ Justórum ánimæ in manu Dei sunt.
✠ Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro uno vel pluribus Martyribus Tempore Paschali.

Sap. 5, 5

<p>Ecce quómodo computáti sunt inter filios Dei, * et</p>	<p>inter sanctos sors illórum est. ✠ Deo grátias.</p>
--	---

✠ Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.
✠ Mors Sanctorum ejus, allelúja.

Pro Confessore Pontifice.

Eccli. 44, 20

<p>Non est invéntus símilis illi, ζ qui conserváret le- gem Excélsi: * ídeo jurejurán-</p>	<p>do fecit illum Dóminus cré- scere in plebem suam. ✠ Deo grátias.</p>
---	---

✠ Justus germinábit sicut lílium.
✠ Et florébit in æténum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice.

Eccli. 39, 6

Justus cor suum trádedit ad
vigilándum dilúculo ad
Dóminum, qui fecit illum, * | et in conspéctu Altíssimi de-
precábitur. |
℞ Deo grátias.

✠ Justus germinábit sicut lílium.

℞ Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virginibus.

II Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æ-
mulatióne. * Despóndi | enim vos uni viro vírginem
castam exhibére Christo.

Pro sancta Martye tantum.

Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum
multitúdinem misericór-
diæ nominis tui a rugiénti-
bus, præparátis ad escam, ζ | de mánibus quæréntium áni-
mam meam, * et de multis
tribulatió nibus quæ circum-
dedérunt me. ℞ Deo grátias.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Prov. 31, 20-21

Manum suam apéruit ín-
Mopi, ζ et palmas suas
exténdit ad páuperem. * Non | timébit dómui suæ a frigóri-
bus nivis. ℞ Deo grátias.

✠ Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem.

℞ Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

*Quæ Capitula et ✠✠ in dictis Offici-
is semper dicuntur, nisi propria in Pro-
prio Sanctorum assignantur. In Officio*

*S. Mariæ in Sabbato Capitulum et ✠
notantur in ejus Officio post Commu-
ne Sanctorum.*

Post ✠ dicitur.

Kýrie eléison. Christe eléison, Kýrie eléison.

Pater noster *secreto usque ad ✠* Et ne nos indúcas in tenta-
tió nem. ℞ Sed líbera nos a malo.

✠ Dóminus vobíscum. ℞ Et cum Spíritu tuo.

*Et dicitur Oratio ut ad Laudes. Oratione completa, in Duplicibus minoribus,
Semiduplicibus et Officiis Simplicibus absolute incipiunt Laudes a Versu Deus in
adjutórium.*

FERIA TERTIA

Omnia ut in Ordinario, pag. XX, præter sequentia.

Ps. 94, 1; H451

Invit.

VI.

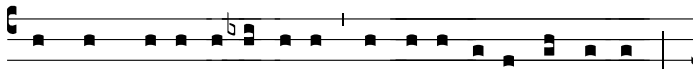
Ubi-lémus De- o, * Sa-lutá- ri nostro. Vení-te.

Psalmodia ut in pagina XLI

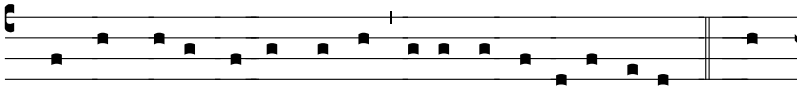
W65

Hymn.

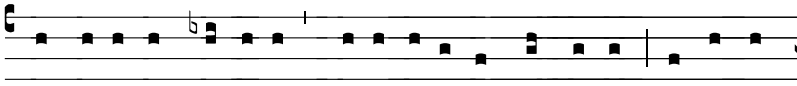
I.

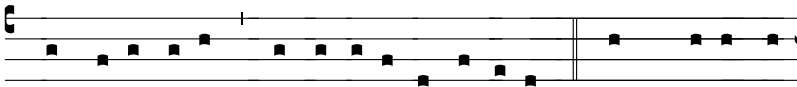
Onsors patér-ni lúminis, Lux ipse lu-cis, et di-es,

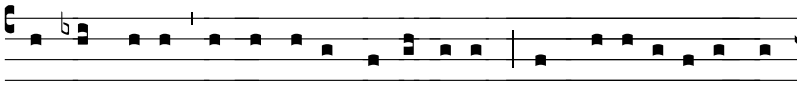
Noctem canéndo rúmpimus: Assí-ste postu-lánti-bus. 2. Au-

fer tenébras ménti-um, Fuga ca-térvas dámonum, Expél-le

somno-lénti-am, Ne pi-gri-tántes óbru-at. 3. Sic, Christe, no-

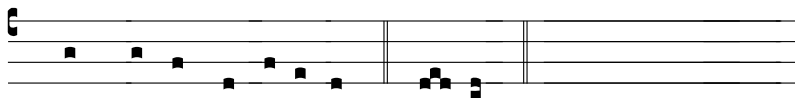
bis ómnibus Indúl-ge-as credénti-bus, Ut prosit ex-o-rán-ti-

bus, Quod præcinéntes psállimus. 4. Præsta, Pater pi-ís-sime,

Patríque compar U-ni-ce, Cum Spí-ri-tu Pa-rá-cli-to Re-

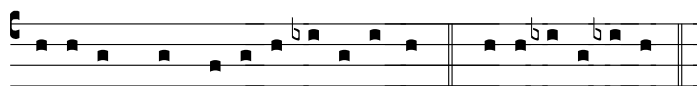
gnans per omne sácu- lum. A-men.

IN I NOCTURNO

Per Annum.

Ps. 45, 2; Ps. M. 118

1. Ant.
irrig.

D-jútor * in tribu- la-ti- ó-nibus. E U O U A E.

Tempore Paschali.

Ps. M. 119

1. Ant.
VIII.g

L-le-lú-ja, * al-le-lú-ja, al-le- lú-ja. E U O U A E.

Psalmus 45

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulationibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur: * et transféréntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non comovérbitur: * adjuvábít

eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * de- dit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, ꝯ quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in ter-

ra. Dóminus virtútum nobís-	cum: * suscéptor noster Deus Jacob.
--------------------------------	-------------------------------------

Psalmus 46

Omnes Gentes, pláudite máníbus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulus nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

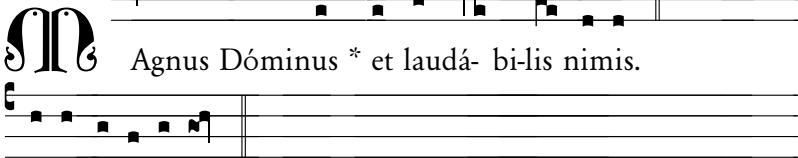
Ad-jú-tor in tribu- la- ti- ó- ni- bus.

Per Annum.

Ps. 47, 2; Ps. M. 121

2. Ant.

I. g.

Agnus Dóminus * et laudá- bi- lis nimis.

E U O U A E.

Psalmus 47

M agnus Dóminus, et lau- dábilis nimis: * in civi-	táte Dei nostri, in monte sancto ejus.
--	--

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, ζ conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, ζ in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscévimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, ζ sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est dextera tua.

Læténtur mons Sion, et exsúltent filiæ Judæ * propter júdicia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectémini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut ennarétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sáculum sáculi: * ipse reget nos in sácula.

Psalmus 48

Audite hæc, omnes Géntes: * áuribus percípíte, omnes qui habitátis orbem.

Quique terrínæ, et filii hóminum: * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psal-

tério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcáni mei circúmdabit me:

Qui confidunt in virtúte sua: * et in multítudine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimit homo: * non dabit Deo platióne suam.

Et prétium redemptiónis

ánimæ suæ: * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum viderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens, et stultus períbunt.

Et relíquent aliénis divítias suas: * et sepúlcræ eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie et progénie: * vocavérunt nómina sua in terra suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis: * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum ju-

sti in matutíno: * et auxili-um eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo: * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitétur tibi cum beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum: * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Anti-
phona

Magnus Dóminus et laudá- bi-lis nimis.

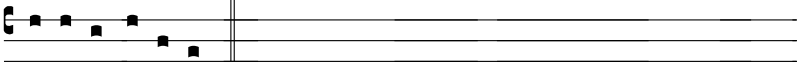
Per Annum.

Ps. 49, 1; Ps. M. 123

3.Ant.
VIII.g

D

E- us de- ó-rum, * Dóminus lo-cútus est.

E U O U A E.

Psalmus 49

Deus deórum, Dóminus locútus est: * et vocávit terram.

A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus maniféste véniet: * Deus noster et non silébit.

Ipsis in conspéctu ejus exardéscet: * et in circúitu ejus tempésta válida.

Advocábit cœlum desúrsum: * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus: * qui órđinant testaméntum ejus super sacrificia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus: * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, et loquar: ꝛ Israëł, et testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua

vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli: * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoça me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras justítias meas, et assúmisti testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplinam: * et projecísti sermónes meos retrórsum:

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adúlteris

portiōnem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia:
* et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, ζ et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti, iníquem quod

ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intelligite hæc, qui obliviscimini Deum: * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba peáccipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem, ζ evéllit te, et emigrábit te de tabernáculo tuo: * et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justí, et timébunt,

ζ et super eum ridébunt et dicent: * Ecce homo qui non púsuit Deum adjutórem suum:

Sed sperávit in multítudine divitiárum suárum: * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum: et in sáculum sáculi.

Confitébor tibi in sáculum, quia fecísti: ζ et exspectábo nomen tuum, * quóniam bonum est in conspéctu sanctorum tuórum.

Anti-
phona

E- us de- ó-rum, * Dóminus lo-cútus est.

Tempore Paschali.

Al-le-lú-ja, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

Per Annum.

✠ Immola Deo sacrificium laudis.

℟ Et redde Altíssimo vota tua.

in Adventu, in Officio feriali tantum.

✠ Emitte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ.

℟ De Petra desértili ad montem filiaë Sion.

In Officio Sanctorum trium Lectionum ✠ ut supra per Annum.

In Quadragesima.

✠ Scápulis suis obumbrábit tibi.

℟ Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis.

✠ De ore leónis líbera me, Dómine.

℟ Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali.

✠ Surréxit dóminus vere, allelúja.

℟ Et appáruit Simóni, allelúja.

Infra Octavam Ascensionis.

✠ Ascéndens Christus in altum, allelúja.

℟ Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Pater noster, *secreto usque ad* ✠ Et ne nos indúcas.

Absolutio

Ipsíus píetas et misericórdia | tre et Spíritu Sancto vivit et
nos ádjuvet, * qui cum Pa- | regnat in sæcula sæculórum.

In Æstate Benedictio A cunctis vítiis.

Lectio brevis

Prov. 3, 19-20

Dóminus sapiéntia fundá- | us erupérunt abýssi, * et nu-
vit terram, stabilívit cœ- | bes rore concrécunt. Tu au-
los prudéntia. ⁊ Sapiéntia illí- | tem Dómine, miserére nobis.

Ps. 53, 3; Ps. M. 127

♩ br.
VI.

B E-us, in nómi-ne tu- o * Salvum me fac, Dómine.

⁊ Et in mi-se-ri-córdi-a tu- a lí-be-ra me. ⁊ Glóri- a Patri

et Fí-li- o, et Spi-rí-tu- i Sancto.

IN II NOCTURNO

Per Annum, et tempore Paschali super omnes Psalmos.

Ps. M. 127

1. Ant.
VIII. g

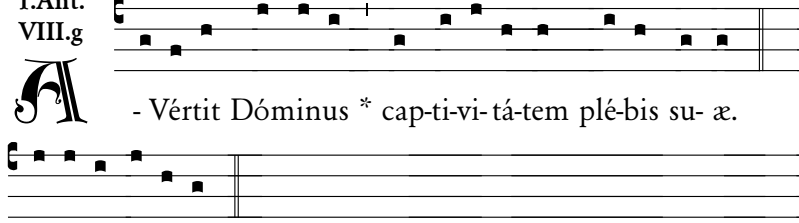

A L-le-lú-ja, * al-le-lú-ja, al-le-lú- ja. E U O U A E.

A septuagesima usque ad Pascha.

Ps. 52, 7; Ps. M. 127

1. Ant.
VIII. g

A - Vértit Dóminus * cap-ti-vi- tá-tem plé-bis su- æ.

E U O U A E.

Psalmus 52

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit super filios hóminum. * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui

operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Isarël? ζ cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, * exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratióem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, ζ et fortes quasiérunť ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

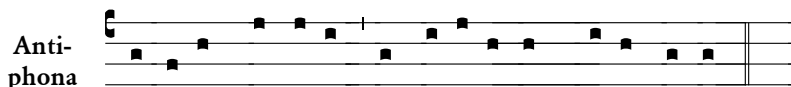
Ecce enim Deus ádjuvat me:

* et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, ζ et confitébor nómini tuo, Dómine: * quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

A-vértit Dóminus cap-ti-vi-tá-tem plé-bis su- æ.

A septuagesima usque ad Pascha.

Ps. 54, 3; Ps.M. 129

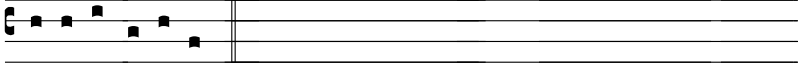
2. Ant.

V. a

I

Ntende in me * et exaudi me, Dómi-ne.

EUOUAE.

Psalmus 54

Exaudi Deus orationem
meam, ⁊ et ne despexeris
deprecationem meam: *
intende mihi, et exaudi me.

Contristatus sum in exerci-
tatione mea: * et conturbatus
sum a voce inimici, et a tri-
bulatione peccatoris.

Quoniam declinaverunt in
me iniquitates: * et in ira
molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est
in me: * et formido mortis
cecidit super me.

Timor et tremor venerunt
super me: * et contexerunt
me tenebrae.

Et dixi: quis dabit mihi
pennas sicut columbae? * et
volabo, et requiescam.

Ecce elongavi fugiens: * et
mansi in solitudine.

Expectabam eum qui sal-
vum me fecit, * a pusillani-
mitate spiritus et a tempesta-

te.

Præcipita Domine, divide
linguas eorum: * quoniam vi-
di iniquitatem, et contradicti-
onem in civitate.

Die et nocte circumdabit
eam super muros ejus et in-
iquitas: * et labor in medio
ejus, et injustitia.

Et non defecit de plateis
ejus * usura et dolus.

Quoniam si inimicus male-
dixisset mihi, * sustinuisset
utique.

Et si is qui oderat me, super
me magna locutus fuisset, *
abscondissem me forsitan ab
eo.

Tu vero, homo unanimes: *
dux meus, et notus meus:

Qui simul mecum dulces
capiabas cibos: * in domo
Dei ambulavimus cum con-
sensu.

Veniat mors super illos: * et

descendant in inférnum viventes:

Quóniam nequitiæ in habitaculis eorum: * in médio eorum.

Ego autem ad Deum clamávi: * et Dóminus salvábit me.

Vésperé, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo: * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutatio, et non timuérunt De-

um: * exténdit manum suam in retribuendo

Contaminavérunt testaméntum ejus, ꝛ divisi sunt ab ira vultus ejus: * et appropinquávit cor illius.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum: * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero Deus dedúces eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinum et dolósi non dimidábunt dies suos: * ego autem sperábo in te Dómine.

Psalmus 55

Miserére mei, Deus, quóniam concuclávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Concuclavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execra-

bántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eorum in malum.

Inhabitábunt at abscondent: * ipsi clacáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, ꝛ pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et promissione tua: *
tunc convertentur inimici mei
retrorsum:

In quacumque die invocá-
vero te: * ecce cognóvi quóni-
am Deus meus es.

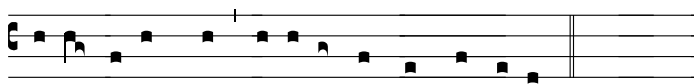
In Deo laudábo verbum, in
Dómino laudábo sermónem:
* in Deo sperávi, non timébo

quid fáciat mihi homo.

In me sun, Deus vota tua, *
quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam
meam de morte, ζ et pedes
meos de lapsu: * ut pláceam
coram Deo in lúmine vivén-
tium.

Anti-
phona

Inténde in me et exáudi me, Dómi-ne.

Extra Tempus Paschale.

Ps. 57, 2; Ps. M. 132

3. Ant.
IV. e

Usta judi-cá- te, * fi- li- i hómi- num. E U O U A E.

Psalmus 57

Si vere útique justítiam lo-
quámini: * recta judicáte,
filii hóminum

Etenim in corde iniquitátes
operámini: * in terra injustí-
tias manus vestræ concín-
nant.

Alienáti sunt peccatóres a
vulva, erravérunt ab útero: *
locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum simili-
túdinem serpéntis: * sicut
áspidis surdæ, et obturántis
aures suæ.

Quæ non exáudiet vocem
incantántium: * et venéfici
incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum
in ore ipsórum: * molas leó-
num confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tam-
quam aqua decúrrens: * in-
téndit arcum suum donec fir-
méntur.

Sicut cera quæ fluit, aufe-
réntur: * supercécidit ignis, et
non vidérunt solem.

Priúsqvam intellígerent spi-

næ vestræ rhamnum: * sicut
videntes, sic in ira absorbet
eos.

Lætábitur justus cum víderit
vindíctam: * manus suas la-

vábit in ságuine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est
fructus justo: * útique est De-
us júdicans eos in terra.

Psalmus 58

Eripe me de inimícis meis,
Deus meus: * et ab in-
surgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus
iniquitátem: * et de viris sán-
guinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam
meam: * irruérunt in me for-
tes.

Neque iníquitas mea, neque
peccátum meum, Dómine: *
sine iniquitáte cucúrri, et di-
réxi.

Exsúrge in occúrsum me-
um, et vide: * et tu, Dómine,
Deus virtútum, Deus Israël,

Inténde ad visitándas om-
nes Gentes: * non misereáris
ómnibus, qui operántur ini-
quitátem.

Converténtur ad vésperam:
ζ et famem patiéntur ut can-
es, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo,
et gládius in lábiis eórum: *
quóniam quis audivit?

Et tu, Dómine, deridébis
eos: * ad níhilum dedúces

omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te
custódiám, quia, Deus, suscé-
ptor meus es: * Deus meus,
misericórdia ejus præveniet
me.

Deus osténdet mihi super
inimícos meos, ne occidas
eos: * nequándo obliviscántur
pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua:
* et depóne eos, protéctor
meus, Dómine:

Delíctum oris eórum, ser-
mónem labiórums ipsórum: *
et comprehendántur in su-
pérbia sua.

Et de exsecratióne et men-
dácio annuntiabúntur in con-
summatione: * in ira con-
summationis, et non erunt.

Et scient quia Deus domi-
nábatur Jacob: * et finium
terræ.

Converténtur ad vésperam,
et famem patiéntur ut canes:
* et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad man-

ducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

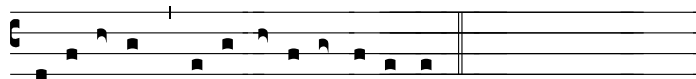
Quia factus es suscéptor

meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

Per Annum et Tempore Paschali.

Anti-
phona

Alle-lú-ja, al-le-lú-ja, al-le-lú- ja.

A Septuagesima usque ad Pascha.

Anti-
phona

Justa judi-cá- te, fí-li- i hómi-num.

Capitulum in Feriis et in Festis ut notatur in Feria II, pag. 52.

FERIA QUARTA

Omnia ut in Ordinario, pag. XX, præter sequentia.

Cantor; HPS

Invit.

VI.

I

N manu tu- a, Dó-mine * Omnes fi- nes terræ.

Vení-te. pag.

W66

Hymn.

I.

B

E-rum Cre-á-tor óptime, Rectórque noster, á-spice:

Nos a qui- é- te nó- xi- a Mersos sopó-re lí- be-ra. 2. Te,

sancte Christe, póscimus, Ignósce tu crimí- ni-bus: Ad con-

fiténdum súrgimus, Morásque noctis rúmpimus. 3. Mentis

manúsque tól-limus, Prophé-ta sicut nóctibus Nobis ge-rén-

dum præcipit, Paulúsque ge-stis cénsu-it. 4. Vides ma-lum,

Feria IV in I Nocturno

quod gessimus: Occulta nostra pandimus: Preces gementes
fundimus, Dimittite quod peccavimus. 5. Præsta, Pater pi-
sime, Patricum compar Unice, Cum Spiritu Patricio
Regnans per omne seculum. Amen.

IN I NOCTURNO

Per Annum.

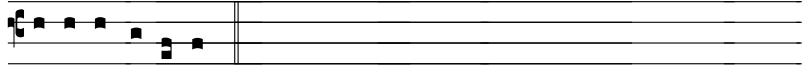
Ps.59,13; Ps.M. 145

1.Ant.

II.d

D

A nobis, Domine, * auxili- um de tribu- la- ti- ó- ne.

E U O U A E.

Tempore Paschali.

Ps.M. 145

1.Ant.

VIII.g

A

L- le- lú- ja, * al- le- lú- ja, alle- lú- ja. E U O U A E.

Psalmus 59

Deus repulisti nos, et destruxisti nos: * iratus es, et miseratus es nobis.

Commovisti terram, et conturbasti eam: * sana contritiones ejus, quia commota est.

Ostendísti pópulo tuo dura:
* potásti nos vino compucti-
ónis.

Dedísti metuéntibus te si-
gnificatiónem: * ut fúgiant a
fácie arcus:

Ut liberéntur dulécti tui: *
salvum fac délixtera tua, et ex-
áudi me.

Deus locútus est in sancto
suo: ζ Lætábor, et partíbor Sí-
chimam: * et convállem ta-
bernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus
est Manásses: * et Ephraïm
fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab olla

spei meæ.

In Idumæam exténdam cal-
ceaméntum meum: * mihi
alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitá-
tem munítam? * quis dedúcet
me usque in Idumæam?

Nonne tu deus, qui repulí-
sti nos: * et non egrediéris,
Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxiliúm de tribu-
latiÓne: * quia vana salus hó-
minis.

In Deo faciémus virtútem: *
et ipse ad níhilum dedúcet
tribulántes nos.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatió-
nem meam: * inténde
oratiÓni meæ.

A fínibus terræ ad te cla-
mávi: * dum anxiarétur cor
meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es
spes mea: * turris fortitúdinis
a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo
tuo in sácula: * prótegar in
velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus,
exaudísti oratiÓnem meam: *

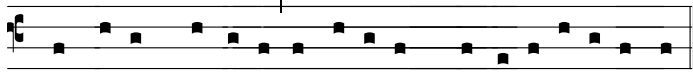
dedísti hereditátem timénti-
bus nomen tuum.

Dies super dies regis adjíci-
es: * annos ejus usque in di-
em generatiÓnis et generatiÓ-
nis.

Pérmanet in ætérnum in
conspéctu Dei: * misericórdi-
am et veritátem ejus quis re-
quíret?

Sic psalmum dicam nómini
tuo in sáculum sáculi: * ut
reddam vota mea de die in
diem.

Anti-
phona

Da nobis, Dómine, auxí-li- um de tribu-la-ti- ó-ne.

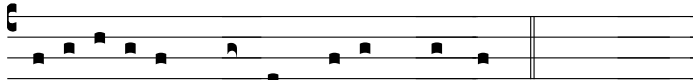
Per Annum.

Ps.44.18.3; Ps.M. 147

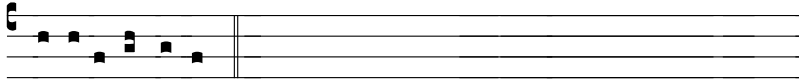
2.Ant.

VI.f

B

Ene-dí-ci-te, * Gentes, De- um nostrum.

E U O U A E.

Psalmus 61

Nonne Deo subjécta erit
ánima mea? * ab ipso
enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et
salutáris meus: * suscéptor
meus, non movébor ámplius.

Quóusque irrútuis in hómi-
nem? ζ interfícitis univérsi
vos: * tamquam paríeti incli-
náto et macériæ depúlsæ?

Verúm tamen prétium me-
um cogitavérunt repéllere, ζ
cucúrri in siti: * ore suo be-
nedicébant, et corde suo ma-
ledicébant.

Verúm tamen Deo subjécta
esto, ánima mea: * quóniam
ab ispo patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et sal-
vátor meus: * adjútor meus,
non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et
glória mea: * Deus auxilií
mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congre-
gátio pópuli, ζ effúndite co-
ram illo corda vestra: * Deus
adjútor noster in ætérnum.

Verúm tamen vani filii hó-
minum, ζ mendáces filii hó-
minum in statéris: * ut deci-
píant ipsi de vanitáte in idí-
psum.

Nolíte speráre in iniquitáte,
ζ et rapínas nolíte concu-
píscere: * divítiæ si áffluent,
nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo
hæc audívi, ζ quia potéstas
Dei est, et tibi, Dómine,
misericórdia: * quia tu reddes
unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 65

Jubiláte Deo, omnis terra, ꝛ
psalmum dícite nómini
ejus: * date glóriam laudi
ejus.

Dícite Deo: Quam terribília
sunt ópera tua, Dómine! * in
multitúdine virtútis tuæ men-
tiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et
psallat tibi: * psalmum dicat
nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei:
* terríbilis in consíliis super
filios hómínium.

Qui convértit mare in ári-
dam, ꝛ in flúmine pertransí-
bunt pede: * ibi lætábimur in
ipso.

Qui dominátur in virtúte
sua in ætérnum, ꝛ óculi ejus
super gentes respíciunt: * qui
exásperant non exalténtur in
semetípsis.

Benedícite gentes, gentes,
Deum nostrum: * et audítam
fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam
ad vitam: * et non dedit in
commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, De-
us: * igne nos examinásti, sic-
ut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, ꝛ
posuísti tribulatiónes in dor-
so nostro: * imposuísti hómi-
nes super cápita nostra.

Tranívimus per ignem et
aquam: * et eduxísti nos re-
frigérium.

Introíbo in domum tuam
in holocáustis: * reddam tibi
vota mea, quæ distinxérunt
lábía mea.

Et locútum est os meum, *
in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta óffe-
ram tii cum incénso aríetum:
* ófferam tibi boves cum hir-
cis.

Veníte, audíte, et narrábo,
omnes qui timétis Deum, *
quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi,
* et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in
corde meo, * non exáudiet
Dóminus.

Proptérea exaudivit Deus, *
et atténdit voci deprecatiónis
meæ.

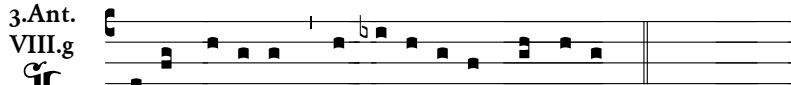
Benedíctus Deus, qui non
amóvit oratiónem meam, * et
misericórdiam suam a me.

Bene-dí-ci-te, Gentes, De- um nostrum.

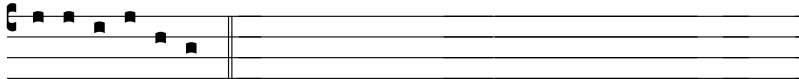
Per Annum.

Ps.67,27; H96

¶

N ecclé- si- is * bene-dí-ci- te Dóminum.

E U O U A E.

Psalmus 67

Exsúrgat Deus, et dissipén-
tur inimíci ejus, * et fúgi-
ant qui odérunt eum, a fácie
ejus.

Sicut déficit fumus, defici-
ant: ꝛ sicut fluit cera a fácie
ignis, * sic péreant peccatóres
a fácie Dei.

Et justí epuléntur, et exsúl-
tent in conspéctu Dei: * et
delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dí-
cite nómini ejus: ꝛ iter fácie
ei, qui ascéndit super occá-
sum: * Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus:
ꝛ turbabúnter a fácie ejus, *
patris orphanórum et júdicis
viduárum.

Deus in loco sancto suo: *

Deus qui inhabitáre facit uní-
us moris in domo:

Qui edúcit vinctos in forti-
túdine, * simíliter eos, qui ex-
ásperant, qui hábitant in se-
púlcris.

Deus, cum egrederéris in
conspéctu pópuli tui, * cum
pertraníres in desérto:

Terra mota est, étenim cœli
distillavérunt a fácie Dei Sí-
nai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segre-
gábis, Deus, hereditáti tuæ: et
infirmáta est, * tu vero perfe-
císti eam.

Animália tua habitábunt in
ea: * parásti in dulcédine tua
páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum

evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in palóre auri.

Dum discérnit coeléstis reges super eam, nive dealbúntur in Selmon: * mons Dei mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámi-

ni montes montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * etenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, ζ cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Divisio

Benedíctus Dóminus die quotídie: * próserum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut instingátur pes tuus in sángine: * língua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingrèssus tuos, Deus, ζ ingrèssus Dei mei: * regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúcti psalléntibus, * in médio juvenulárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénéjamin adolecéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus, quod operátus est in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem,

* tibi offerent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, ζ congregátio taurórum in vac-
cis populórum: * ut exclú-
dant eos, qui probáti sunt ar-
génto.

Díssipa gentes, quæ bella
volunt: ζ vénient legáti ex
Ægýpto: * Æthíopa præveniet
manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: *
psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit
super cœlum cœli, * ad Ori-
éntem.

Ecce dabit voci suæ vocem
virtútis, ζ date glóriam Deo
super Israël, * magnificéntia
ejus, et virtus ejus in núbi-
bus.

Mirábilis Deus in sanctis
suis, ζ Deus Israël ipse virtú-
tem, et fortitúdinem plebi
suæ, * benedíctus Deus.

Per Annum.

In ecclé- si- is bene-dí-ci- te Dóminum.

Tempore Paschali.

Al-le-lú-ja, al-le-lú-ja, alle-lú-ja.

Per Annum.

✠ Benedícite, Gentes, Deum nostrum.

℟ Et audítam fácite vocem laudis ejus.

in Adventu, in Officio feriali tantum.

✠ Egrediétur Dóminus de loco sancto suo.

℟ Véniet, ut salvet pópulum suum.

In Officio Sanctorum trium Lectionum ✠ ut supra per Annum.

In Quadragesima.

✠ Scuto circúmdabit te véritas ejus.

℟ Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis.

✠ Ne perdas cum ímpiis, Deus ánimam meam.

℞ Et cum viris sánguinum vitam meam.

Tempore Paschali.

✠ Gavísi sunt discípuli, allelúja.

℞ Viso Dómino, allelúja.

Infra Octavam Ascensionis.

✠ Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja.

℞ Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Pater noster, *secreto usque ad* ✠ Et ne nos indúcas.

Absolutio

A vínculis peccatórum no- | omnípotens et miséricors Dó-
strórum * absólvat nos | minus. ℞ Amen.

In Æstate Benedictio A societátem.

Lectio brevis

Sap. 1, 1-2

Dilígite justítiam, qui ju- | his, qui non tentant illum:
dicátis terram. ζ Sentíte | appáret autem eis, qui fidem
de Dómino in bonitáte, et in | habent in illum. Tu autem
simplicitáte cordis quærite il- | Dómine, miserére nobis.
lum: * quóniam invenítur ab | ℞ Deo grátias.

Ps. 70, 1-2; Ps. M. 153

℞ br.
VI.

IN te Dómine, spe-rá-vi. * Non confúndar in æ-tér-
num. ✠ In justí-ti-a tu-a lí-be-ra me et é-ri-pe me.

✠ Glóri-a Patri et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto.

IN II NOCTURNO

Per Annum.

Ps.M. 154

2.Ant.

VIII.c

L-le-lú-ja, * al-le-lú-ja, alle-lú- ja. E U O U A E.

A Septuagesima usque ad Pascha.

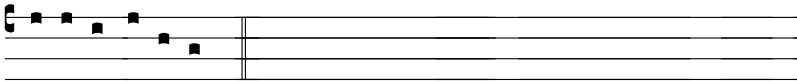
Ps.68,33 Ps.M. 154

1.Ant.

VIII.g

Uá-rí-te Dóminum, * et vi-vet ánima vestra.

E U O U A E.

Psalmus 68

Salvum me fac, Deus: *
quóniam intravérunt aquæ
usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo
profúndi: * et non est sub-
stántia.

Veni in altitúdinem maris:
* et tempésta demérsit me.

laborávi clamans, ꝛ raucæ
factæ sunt fauces meæ: * de-
fecérunt óculi mei, * qui
odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecú-
ti sunt me inimíci mei injú-
ste: * quæ non rápui, tunc ex-
solvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam

meam: * et delícta mea a te
non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui
expéctant te, Dómine, * Dó-
mine virtútum.

Non confundántur super
me * qui quærun't te, Deus Is-
raël.

Quóniam propter te sustí-
nui oppróbrium: * opéruit
confúsió faciém meam.

Extráneus factus sum frá-
tribus meis, * et peregrínus fi-
liis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ
comédit me: * et oppróbria
exprobántium tibi ceciderunt

super me.

Et opéruī in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsus me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratióem meam ad te, Dómine: * tempus be-

nepláciti, Deus.

In multitudīne misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritatē salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempé-
stas aquaæ, ꝛ neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitudīnem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusióem meam, * et reverétiám meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul con-
tristarétur, et non fuit: * et

qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram coram ipsis in láqueum, * et in tribulatiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitatio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et

super dolórem vúlnerum me-
órum addidérunt.

Appóne iniquitátem super
iniquitátem eórum: * et non
intret in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivénti-
um: * et cum justis non scri-
bántur.

Ego sum pauer et dolens: *
salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum
cántico: * et magnificábo
eum in laude:

Et placébit Deo super vítu-
lum novéllum: * córnua pro-
ducéntem et úngulas.

Videant páuperes et lætén-

tur: * quærite Deum, et vivet
ánima vestra.

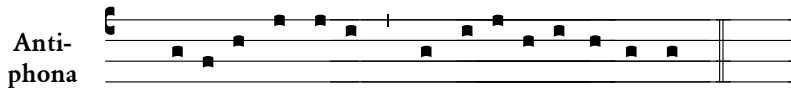
Quóniam exaudivit páupe-
res Dóminus: * et vinctos su-
os non despéxit.

Laudent illum coeli et terra,
* mare, et ómnia reptília in
eis.

Quóniam Deus salvam fá-
ciet Sion: * et ædificábuntur
civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et he-
reditáte acquirént eam.

Et semen servórum ejus
possidébit eam, * et qui dílli-
gunt nomen ejus, habitábunt
in ea.

Quæ-rí-te Dóminum, et vi-vet ánima vestra.

A Septuagesima usque ad Pascha.

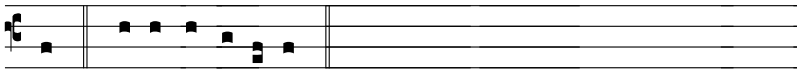
Ps. 69, 2; Ps. M. 157

2. Ant.

II. d

D

Omíne De- us, * in adju-tó-ri- um me- um in-tén-

de. E U O U A E.

Psalmus 69

Deus, in adjutórium me-
um inténde: * Dómine,

ad adjuvándum me festína.
Confundántur et revereán-

tur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsu, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te

omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Psalmus 70

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protec-tórem, et in locum munitum: * ut salvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccátoris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui:

Quóniam tu es paciéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper: ꝛ tamquam prodígium factus

sum multis: * et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixerunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes: Deus derelíquit eum, persequimini, ꝛ et comprehéndite eum: * quia non est qui éripiat.

Deus, ne elongéris a me: * Deus meus, in auxiliu meum réspice.

Confundántur, et deficiant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo:
* et adjíciam super omnem
laudem tuam.

Os meum annuntiábit ju-
stítiam tuam: * tota die salu-
táre tuum.

Quóniam non cognóvi lit-
teratúram, ζ introíbo in po-
téntiam Dómini: * Dómine,
memorábor justítiae tuæ solí-
us.

Deus, docuísti me a juven-
túte mea: * et usque nunc
pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et
sénium: * Deus, ne derelín-
quas me,

Donec annúntiem bráchi-
um tuum * generatióni omni
quæ ventúra est:

Poténtiam tuam et justítiam
tuam, Deus, ζ usque in altís-

sima, quae fecísti magnália: *
Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tri-
bulatiónes multas et malas: ζ
et convérsus vivificásti me: *
et de abýssis terræ iterum re-
duxísti me:

Multiplicásti magnificénti-
am tuam: * et convérsus con-
solátus es me.

Nam et ego confitébor tibi
in vasis psalmi veritátem
tuam: * Deus, psallam tibi in
cíthara, Sanctus Israël.

Exultábunt lábia mea cum
cantávero tibi: * et ánima
mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die
meditábitur justítiam tuam: *
cum confúsi et revériti fúe-
rint, qui quærunt mala mihi.

Anti-
phona

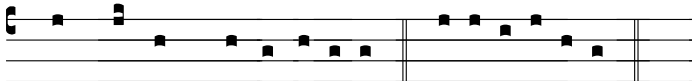

Dómine De- us, in adju-tó-ri- um me- um inténde.

A Septuagesima usque ad Pascha.

Ps. 72, 1; Ps.M. 160

3.Ant.
VIII.g

Quam bonus * De- us Isra- ël. E U O U A E.

Psalmus 71

Deus, judícium tuum regi | fílio regis:
da: * et justítiam tuam | Judicáre pópulum tuum in

justítia, * et páuperes tuos in iudício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet filios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicidia stillántia super terram.

Oriétur in díebus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui

non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, ζ et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícet ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, ζ superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitaté sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sácula: * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedícet in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus:

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Psalmus 72

Quam bonus Israël Deus, * his qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gres-

sus mei.

Quia zelávi super iníquos, *
pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus mor-
ti eórum: * et firmaméntum
in plaga eórum.

In labóre hómínium non
sunt, * et cum homínibus
non flagellabúntur:

Ideo ténuít eos supérbia, *
opérti sunt iniquitáte et im-
pietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iní-
quitas eórum: * transiérunt
in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt
in nequítiam: * iniquitátem
in excélso locúti sunt.

Posuérunt in coelum os su-
um: * et lingua eórum trans-
ívit in terra.

Ideo convertétur pópulus
meus hic: * et dies pleni in-
veniéntur in eis.

Et dixerunt: quomodo scit
Deus, * et si est sciéntia in
excélso.

Ecce ipsi peccatóres, et abu-
ndántes in sáculo, * obtinué-
runt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa
justificávi cor meum, * et lavi
inter innocéntes manus meas:

Et fui flagellátus tota die, *
et castigátio mea in matutí-

nis.

Si dicébam: Narrábo sic: *
ecce natiónem filiórum tuó-
rum reprobávi.

Existimábam ut cognósce-
rem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in sanctuári-
um Dei: * et intélligam in
novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos
posuísti eis: * dejecísti eos
dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in des-
olatiónem, súbito defecérunt:
* periérunt propter iniquitá-
tem suam.

Velut sómnum surgéntium,
Dómine, * in civitáte tua im-
áginem ipsórum ad níhilum
rédiiges.

Quia inflammátum est cor
meum, ζ et renes mei com-
mutáti sunt: * et ego ad níhi-
lum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum
apud te: * et ego semper te-
cum.

Tenuísti manum dexteram
meam: ζ et in voluntáte tua
deduxísti me, * et cum glória
suscepísti me.

Quid enim mihi est in
cælo? * et a te quid vólui su-
per terram?

Defécit caro mea, et cor me-

um: * Deus cordis mei, et
pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a
te, períbunt: * perdidísti om-
nes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo

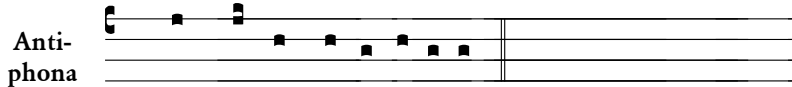
bonum est: * pónere in Dó-
mino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes præ-
dicatiónes tuas, * in portis fi-
liæ Sion.

Per Annum.

A Septuagesima usque ad Pascha.

Capitulum in Feriis et in Festis ut notatur in Feria II, pag. 52.

FERIA QUINTA

Omnia ut in Ordinario, pag. XX, præter sequentia.

Ps. 94; LH179

Invit.

IV.

D

Ominum qui fe- cit nos, * Ve-ní- te ad- o- rémus.

Ve-ní-te. *pag.*

W67

Hymn.

I.

D

Ox atra rerum cóntegit Terræ colóres ómni- um: Nos

confi-téntes póscimus Te, juste ju-dex córdi- um: 2. Ut áu-

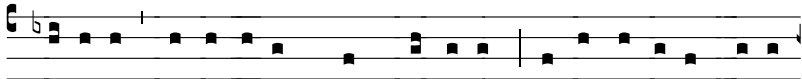
fe-ras pi- á-cu-la, Sordésque mentis áb-lu- as: Donésque,

Christe, gráti- am, Ut arce-án-tur crími-na. 3. Mens ec-ce

torpet ímpi-a, Quam culpa mordet nó-xi- a; Obscú-ra ge-

stit tólle-re, Et te, Redémptor, qué-re-re. 4. Repél-le tu ca-

Feria V in I Nocturno

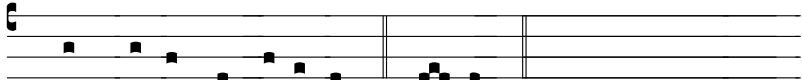
lí-ginem Intrínsecus quam má-xime, Ut in be- á-to gáude-

at Se collo-cá-ri lú-mi-ne. 5. Præ-sta, Pater pi- ís- si-me,

Patríque compar U- ni-ce, Cum Spí-ri-tu Pa-rá-cli-to Re-

gnans per omne sá-cu-lum. A- men.

IN I NOCTURNO

Per Annum.

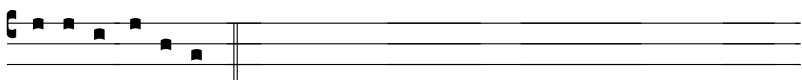
Ps. 73, 2; Ps. M. 174

1. Ant.
VIII.g

L

I-be rásti virgam * he-re-di-tá- tis tu- æ.

E U O U A E.

Tempore Paschali.

Ps. M. 174

1. Ant.
IV.e

A

L-le-lú-ja, * alle-lú-ja, al-le-lú- ja. E U O U A E.

Psalmus 73

Ut quid, Deus, repulisti in | tuus super oves páschuæ tuæ?
finem: * irátus est furor | Memor esto congregatiónis

tuæ, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem: * quanta malignatus est inimicus in sancto!

Et gloriati sunt qui oderunt te: * in medio sollemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa: * et non cognoverunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignorum securibus ꝛ exciderunt januas ejus in idipsum: * in securi et ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni Sanctuarium tuum: * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: * Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vidimus, jam non est propheta: * et nos non cognoscet amplius.

Usquequo, Deus, improperabit inimicus: * irrat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam, et dexteram tuam, * de

medio sinu tuo finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula: * operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tua mare: * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: * dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, et torréntes: * tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricatus es auroram et solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ: * æstatem et ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimici improperavit Domino: * et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, * et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Réspice in testamentum tuum: * quia repléti sunt, qui obscurati sunt terræ dómibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus: * pauper et inops laudabunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, júdica cau-

sam tuam: ꝛ memor esto im-
properiórum tuórum, * eó-
rum quæ ab insipiénte sunt
tota die.

Ne obliviscáris voces inimi-
córum tuórum: * supérbia eó-
rum, qui te oderunt, ascéndit
semper.

Psalmus 74

Confitébmur tibi, Deus: *
confitébmur, et invocá-
bimus nomen tuum.

Narrábimus mirábilia tua: *
cum accépero tempus, ego ju-
stítias judicábo.

Liquefácta est terra, et om-
nes qui hábitant in ea: * ego
confirmávi colúmna ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque
ágere: * et delinquéntibus:
Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum
cornu vestrum: * nolíte loqui
advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, ne-
que ab Occidénte, ꝛ neque a

desértis móntibus: * quóniam
Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc ex-
áltat: * quia calíx in manu
Dómini vini meri plenus mi-
sto.

Et inclinávit ex hoc in hoc:
ꝛ verúm tamen fæx ejus non
est exinaníta: * bibent omnes
peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in
séculum: * cantábo Deo Ja-
cob.

Et ómnia córnua peccató-
rum confríngam: * et exalta-
búntur córnua justi.

Anti-
phona

Li-be rásti virgam he-re-di-tá- tis tu- æ.

Per Annum.

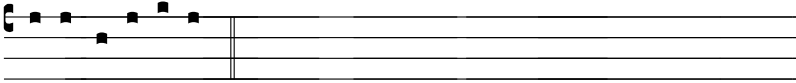
Ps. 76, 15; Ps. M. 177

2. Ant.
VIII. c

T

U es De- us, * qui fa- cis mi- ra- bí- li- a.

E U O U A E.

Psalmus 76

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * voce mea ad
Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ De-
um exquisívi, ꝛ mánibus me-
is nocte contra eum: * et non
sum decéptus.

Rénuit consolári ánima me-
a, ꝛ memor fui Dei, et delec-
tátus sum, et exercitátus sum:
* et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi
mei: * turbátus sum, et non
sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et
annos ætérnos in mente há-
bui.

Et meditátus sum nocte
cum corde meo, * et exercitá-
bar, et scopébam spíritum
meum.

Numquid in ætérnum projí-
ciet Deus: * aut non appónet
ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam
suam abscíndet, * a generati-
óne in generatióne?

Aut obliviscétur miseréri De-
us? * aut continébit in ira sua
misericórdias suas?

Et dixi: Nunc coepi: * hæc
mutatió dexteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómi-
ni: * quia memor ero ab iní-
tio mirabílium tuórum,

Et meditábor in ómnibus
opéribus tuis: * et in adinven-
tióne tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: ꝛ
quis Deus magnus sicut Deus
noster? * tu es Deus qui facis
mirabília.

Notam fecísti in pópulis
virtútem tuam: * redemísti in
bráchio tuo pópulum tuum,
fílios Jacob, et Joseph

Vidérunt te aquæ, Deus,
vidérunt te aquæ: * et timué-
runt, et turbátæ sunt abýssi.

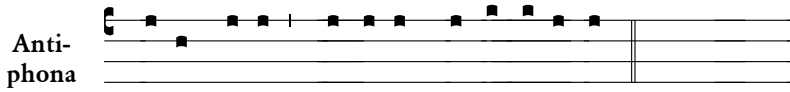
Multitúdo sónitus aquá-
rum: * vocem dedérunt nu-
bes.

Etenim sagítte tuæ tránse-
unt: * vox tonítrui tui in ro-
ta.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ
orbi terræ: * commóta est, et
contrémuit terra.

In mari via tua, ꝛ et sémitæ
tuæ in aquis multis: * et ve-

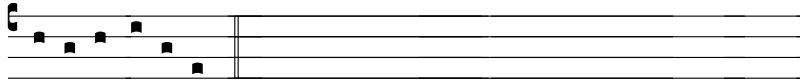
stígia tua non cognoscéntur. | lum tuum, * in manu Móysi
Deduxísti sicut oves pópu- | et Aaron.

Tu es De- us, qui fa- cis mi- ra- bí- li- a.

Per Annum.

Ps. 77, 4; Ps. M. 179

E U O U A E.

Psalmus 77

Audíte, pópule meus, le-
gem meam: * inclináte
aurem vestram in verba oris
mei.

Apérim in parábolis os
meum: * loquar propositi-
ones ab inítio.

Quanta audívimus et co-
gnóvimus ea: * et patres no-
stri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a filiis
eórum, * in generatióne ál-
tera.

Narrántes laudes Dómini,
et virtútes ejus, * mirabília
ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium

in Jacob: * et legem pósuit in
Israël.

Quanta mandávit pátribus
nostris nota fácere ea filiis
suis: * ut cognóscat generatio
áltera.

Fílii qui nascéntur, et exsúr-
gent, * et narrábunt filiis su-
is,

Ut ponant in Deo spem su-
am, ζ et non obliviscántur
óperum Dei: * et mandáte
ejus exquírant.

Ne fiant sicut patres eórum:
* generatio prava et exáspe-
rans.

Generatio, quæ non diréxit

cor suum: * et non est cre-
ditus cum Deo spiritus ejus.

Filii Ephrem intendentes et
mittentes arcum: * conversi
sunt in die belli.

Non custodierunt testamen-
tum Dei: * et in lege ejus no-
luerunt ambulare.

Et obliti sunt benefactorum
ejus, * et mirabilium ejus
quae ostendit eis.

Coram patribus eorum fecit
mirabilia in terra Aegypti, *
in campo Taneos.

Interrupit mare, et perduxit
eos: * et statuit aquas quasi
in utre.

Et deduxit eos in nube diei:
* et tota nocte in illuminatio-
ne ignis.

Interrupit petram in eremo:
* et adaquavit eos velut in
abyssos multa.

Et eduxit aquam de petra: *
et eduxit tamquam flumina
aquas.

Et apposuerunt adhuc pec-
care ei: * in iram exitaverunt
Excelsus in iniquo.

Et tentaverunt Deum in
cordibus suis, * ut peterent
escas animabus suis.

Et male locuti sunt de Deo:
* dixerunt: Numquid poterit
Deus parere mensam in de-

serto?

Quoniam percussit petram,
et fluxerunt aquae, * et torren-
tes inundaverunt.

Numquid et panes poterit
dare, * aut parere mensam
populo suo?

Ideo audivit Dominus, et
distulit: * et ignis accensus
est in Jacob, et ira ascendit in
Israel:

Quia non crediderunt in
Deo, * nec speraverunt in sa-
lutari ejus:

Et mandavit nubibus desu-
per, * et januas caeli aperuit.

Et pluit illis manna ad
manducandum, * et panem
caeli dedit eis.

Panem Angelorum mandu-
cavit homo, * cibaria misit
eis in abundantia.

Transtulit Austrum de coe-
lo: * et induxit in virtute sua
Africum.

Et pluit super eos sicut are-
nam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio
castrorum eorum: * circa ta-
bernacula eorum.

Et manducaverunt, et satu-
rati sunt nimis, et desiderium
eorum attulit eis: * non
sunt fraudati a desiderio suo.

Adhuc escae eorum erant in

ore ipsórum: * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc: * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum: * et anni eórum

cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum: * et revertebántur, et dilúculo veniebant ad eum.

Et remmemoráti sunt quia Deus adjútor est eórum: * et Deus excélsus redéptor eórum est.

Divisio

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei:

Cor autem eórum non erat rectum cum eo: * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipsé autem est miséricors, ζ et propítius fiet peccátis eórum: * et non dispédet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam: * et non ascéndit omnem iram suam:

Et recordátus est quia caro sunt: * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties excerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum: * et sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de

manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægýpto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in ságuinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos: * et ranam, et dispédidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine véneas eórum, * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum: * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ: ζ indignatiónem, et iram, et tribulatiónem: * immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, ζ non pepércit a morte animábus eórum: * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti: * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum: * et perdúxit eos tamquam gregem in déserto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt: * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit dextera ejus.

Et ejectione a fácie eórum gentes: * et sorte divisit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsam: * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum: ζ quemádmódu[m] patres eórum, * conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * et in scup-

tílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit: * et ad níhilum redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútum eórum: * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum: * et hereditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis: * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmíens Dóminus, * tamquam potens crapulátus avino.

Et percússit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph: * et tribum Ephraím non elégit:

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificábit sicut unicórni-um sanctificium suum in ter-

ra, * quam fundávit in sácula.

Et elégit David, servum suum, ζ et sústulit eum de gré-gibus óvium: * de post fetán-tes accépit eum,

Páscere Jacob, servum su-

um, * et Israël, hereditátem suam:

Et pavit eos in innocéntia cordis sui: * et in intellécti-bus mánuum suárum sedúxit eos.

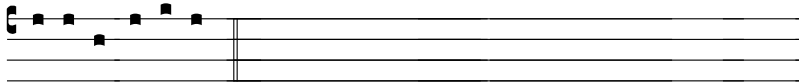
Incli-ná- te aurem vestram in verba o-ris me- i.

Per Annum.

Ps. 78,9; Ps.M. 184

I Ropí-ti- us esto * peccá-tis nostris, Dómine.

E U O U A E.

Psalmus 78

Deus, venérunt gentes in hereditátem tuam, ζ polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli: * carnes sanctorum tuórum béstiis terræ.

Effuderunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúiti Jerúsalem: * et non erat

qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio et illúsió his, qui incircúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quæte non novérunt: * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt:

Quia comedérunt Jsacob: *
et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum
nostrárum antiquaárum, ꝛ ci-
to antípcent nos miserirór-
diæ tuæ: * quia páuperes facti
sumus nimis.

Adjuva nos, Deus, salutáris
noster: ꝛ et propter glóriam
nóminis tui, Dómine, libera
nos: * et propítius esto peccá-
tis nostris, propter nomen tu-
um:

Ne forte dicant in géntibus:
Ubi est Deus eórum? * et in-
notéscat in natióibus coram
óculis nostris.

Ultio ságuinis servórum
tuórum, qui effúsus est: * in-
tróeat in conspéctu tuo gé-
mitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem
bráchii tui, * pósito filios
mortificatórum.

Et redde vicinis nostris sé-
ptuplum in sinu eórum: *
impropérium ipsórum, quod
exprobravérunt tibi, Dómine.

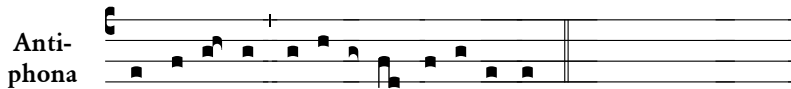
Nos autem pópulus tuus, et
oves páscae tuæ, * confitébi-
mur tibi in sáculum.

In generatióem et generati-
ónem * annuntiábimus lau-
dem tuam.

Propí-ti- us esto peccá-tis nostris, Dómine.

Tempore Paschali.

Al-le-lú-ja, al-le-lú-ja, al-le-lú- ja.

In Officio Feriali

Per Annum.

✠ Deus, in sancto via tua.

℞ Quis Deus magnus, sicut Deus noster?

In Adventu, in Officio feriali tantum.

✠ Ex Sion spécies decóris ejus.

℞ Deus noster maniféste véniet.

In Officio Sanctorum trium Lectionum ⁊ ut supra per Annum.

In Quadragesima.

⁊ Ipse liberávit me de láqueo venántium.

℞ Et a verbo áspero.

Tempore Passionis.

⁊ Erue a frámea, Deus ánimam meam.

℞ Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali.

⁊ Surréxit dóminus de sepúlchro, allelúja.

℞ Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater noster, *secreto usque ad* ⁊ Et ne nos indúcas.

Absolutio

E xáudi, Dómine, Jesu Christe, preces servórum tuórum, ⁊ et miserére nobis:	* Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sá- cula sæculórum. ℞ Amen.
--	--

In Æstate Benedictio: In unitáte Sancti Spíritus.

Lectio Brevis

Thren. 2,19

C ui confidunt in Dómi- no, intélligent veritátem: ⁊ et fidéles in dilectióne ac-	quiéscent illi: * quóniam do- num et pax est eléctis ejus.
--	---

Ps.80,2;Ps.M. 186

℞ br.
VI.

EX-sultáte De- o, * Adju-tó- ri nostro ⁊ Ju-bi-lá-te

De-o Je-cob. ⁊ Glóri- a Patri et Fí-li- o, et Spi-rí-tu- i

Sancto.

IN II NOCTURNO

Per Annum et Tempore Paschali.

Ps.M. 186

1.Ant.

VI.f

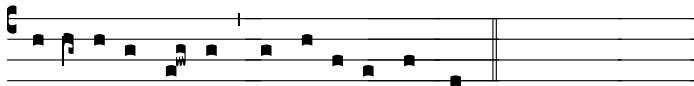
L-le-lú-ja, * al-le-lú-ja, al-le-lú-ja. E U O U A E.

A Septuagesima usque ad Pascha.

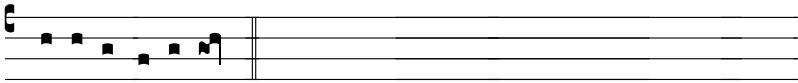
Ps.80,2; Ps.M.86

1.Ant.

VII.a

Xsultá-te De- o * adjutó-ri nostro.

E U O U A E.

Psalmus 79

Qui regis Israël, intende: *
qui dedúcis velut ovem
Joseph.

Qui sedes super Cherubim,
* manifestáre coram Ephra-
im, Bénjamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et
veni, * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos: * et o-
sténde fáciem tuam, et salvi
érimus.

Dómine, Deus virtútum, *
quoúsque irascéris super ora-
tiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimá-
rum: * et potum dabis nobis
in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradicti-
ónem vicínis nostris: * et in-
imíci nostri subsannavérunt
nos.

Deus virtútum, convérte
nos: * et osténde fáciem tu-
am, et salvi érimus.

Víneam de Ægýpto transtu-
lísti: * eiecísti gentes, et plan-
tásti eam.

Dux itíneris fuísti in con-
spéctu ejus: * plantásti radi-
ces ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus:
* et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmities suos us-
que ad mare: * et usque ad

flumen propáginis ejus.

Ut quid destruxísti macérimam ejus: * et vindémiant eam omnes qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et sinbgláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum convértere: * réspice de cœlo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit dèxtera tua: * et super fílium hómínis, quem confir-

másti tibi.

Incénsa igni et suffósa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiant manus tua super virum dèxetræ tuæ: * et super fílium hómínis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Psalmus 80

Exultáte Deo, adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmíte psalmum, et date týmpanum: * psaltérium júcúndum cum cíthara.

Buccínáte in Neoména tuba, * in insígnis die solemnítatis vestræ.

Quia præcéptum in Israël est: * et júdícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph púsuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: ζ exaudívi

te in abscóndito tempestátis: * probávi te apud aquam contradicciónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: ζ Israël, si audieris me, non erit in te deus recens, * neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxit te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísit eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiόνibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israël si in viis meis ambuláset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sácula.

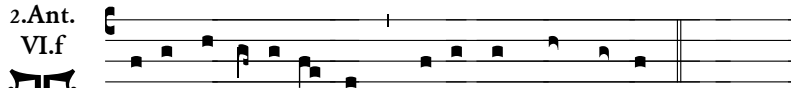
Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

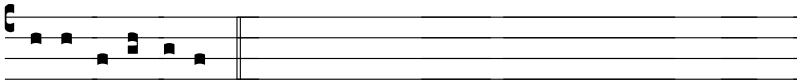
Exsultá-te De- o adjutó-ri nostro.

Extra Tempus Paschale.

Ps. 82, 19; Ps. M. 82, 19

U solus Altíssi-mus * su-per omnem terram.

E U O U A E.

Psalmus 81

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem: * et fácies peccatórem súmitis?

Judicáte egéno et pupíllo: * húmilem et páuperem justifi-cáte.

Erípe páuperem: * et egénum de manu peccatóris libe-ráte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia funda-ménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et filii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini: * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram: * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

Psalmus 82

Deus, quis símilis erit tibi? * Ne táceas, neque compescáris, Deus:

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixerunt: Veníte, et dispédámus eos de gente: * et non memorétur nomen Israél ultra.

Quóniam cogitavérunt unánimiter: ζ simul advérsus te testaméntum disposuérunt, * tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ.

Moab, et Agaréni, Gabal, et Ammon, et Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádiam, et Sisaræ: * sicut jabin in tor-

rénte Cisson.

Disperierunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana:

Omnes príncipes eórum: * qui dixerunt: Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam: * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit silvam: * et sicut flamma combúrens montes:

Ita persequéris illos in tempestáte tua: * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignominia: * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sǎculum sǎculi: * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

Tu solus Altíssimus su-per omnem terram.

*Extra Tempus Paschale.**Ps. 84, 2; Ps. M. 191*

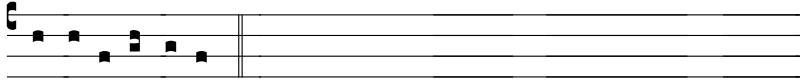
3. Ant.

VI. f

I

Ene-dixísti, * Dómi- ne, terram tu- am.

E U O U A E.

Psalmus 83

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sácula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxili- um abs te: ζ ascensiónes in corde suo dispósuit, * in valle lacrimárum in loco, quem púsuit.

Etenim benedictiónem da-

bit legislátor, ζ ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratióem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super mília.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Psalmus 84

Benedixisti, Dómine, terram tuam: * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ: * operuisti ómnia peccata eórum.

Mitigasti omnem iram tuam: * avertisti ab ira indignationis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutaris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdas iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúm tamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitatem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Per Annum et Tempore Paschali.

Al-le-lú-ja, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

A Septuagesima usque ad Pascha.

Bene-dixisti, Dómi-ne, terram tu-am.

Capitulum in Feriis et in Festis ut notatur in Feria II, pag. 52.

FERIA SEXTA

Omnia ut in Ordinario, pag. XX, præter sequentia.

Ps. 94: HPS

Invit.

VI.

D

D-orémus Dóminum: * Quóni- am ipse fe-cit nos.

Vení-te. *pag. XLI*

W69

Hymn.

I.

T

U, Trini- tá-tis Uni-tas, Orbem poténter qui re-gis,

Atténde laudum cánti-ca, Quæ excubántes psál-li-mus. 2.

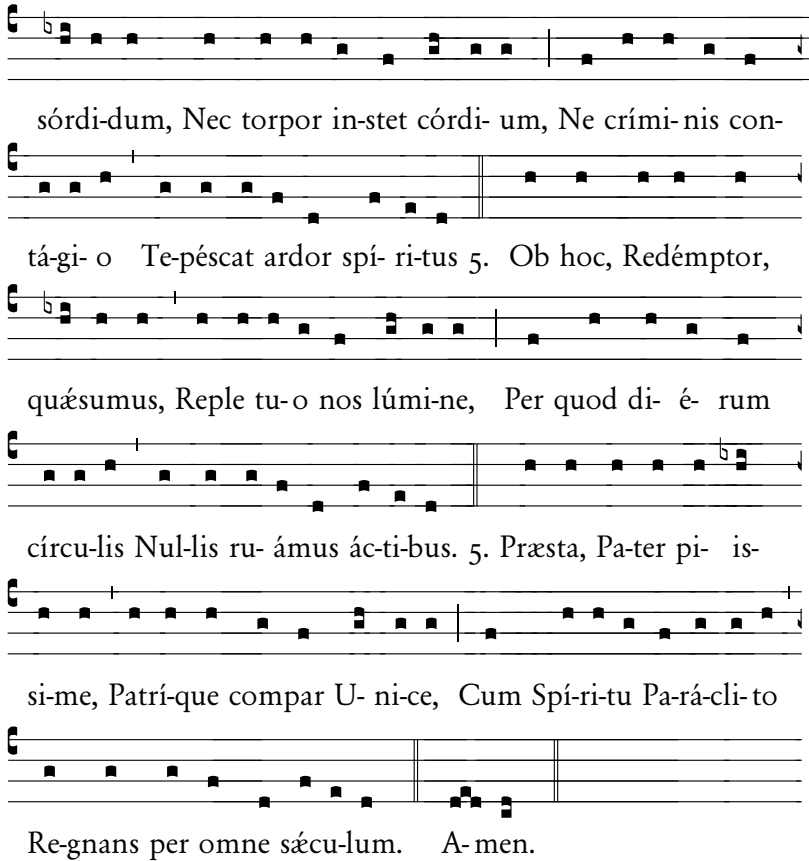
Nam léctu-lo consúrgimus Noctis qui-é-to témpo-re, Ut fla-

gi-témus vúlner-um A te me- dé-lam ómni- um. 3. Quo frau-

de quidquid dámonum In nóctibus de-líquimus, Abstérgat

illud cóe-li-tus Tu- æ poté-stas gló-ri- æ. 4. Ne corpus ad-sit

Feria VI in I Nocturno

sórdi-dum, Nec torpor in-stet córdi- um, Ne crími- nis con-
tá-gi- o Te-péscat ardor spí- ri-tus 5. Ob hoc, Redémptor,
quásumus, Reple tu-o nos lúmi-ne, Per quod di- é- rum
círcu-lis Nul-lis ru- ámus ác-ti-bus. 5. Præsta, Pa-ter pi- is-
si-me, Patrí-que compar U- ni-ce, Cum Spí-ri-tu Pa-rá-cli-to
Re-gnans per omne sácu-lum. A- men.

IN I NOCTURNO

Per Annum.

Ps. 85, 1; Ps. M. 205

1. Ant.

VII. c

I

N-clí-na, Dómine, * aurem tu- am mi-hi, et ex-áu-

di verba me- a. E U O U A E.

Tempore Paschali.

Ps.M. 205

1.Ant.

VII.a

Lle-lú-ja, * al-le-lú-ja, al-le- lú-ja. E U O U A E.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exaúdi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * saluum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: ꝛ lætífica ánimam servi tui, * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiátis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes quascúmque fecísti, vénient, ꝛ et adorábunt coram te, Dómine: * et

glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédia in veritate tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, ꝛ et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, ꝛ da impérium tuum púero tuo: * et saluum fac fi-

lium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ⁊ ut videant qui odé-

runt me, et confundantur: *
quóniam tu, Dómine, adjuvisti me, et consolátus es me.

Psalmus 86

Fundaménta ejus in món-
tibus sanctis: * díligit Dó-
minus portas Sion super
ómnia tabernácula Jacob.

Gloríosa dicta sunt de te, *
cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Baby-
lónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et
pópulus Æthíopum, * hi fué-
runt illic.

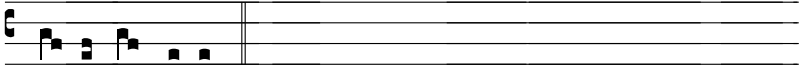
Numquid Sion decet: ⁊ Ho-
mo, et homo natus est in ea:
* et ipse fundávit eam Altís-
simus?

Dóminus narrábit in scri-
ptúris populórum, et prínci-
pum: * horum, qui fuérunt
in ea.

Sicut lætántium ómnium *
habitátio est in te.

Inclí-na, Dómine, aurem tu- am mi-hi, et ex-áu-

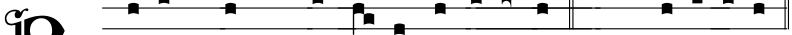
di verba me- a.

Per Annum.

Ps. 77, 12; HPS - H243

2. Ant.

VI. f

B

Ene-díctus * Dómi- nus in ætérnum. E U O U A E.

Psalmus 88

Misericórdias Dómini *
in ætérnum cantábo.

In generatióem et generati-

ónem * annuntiábo veritátem
tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: ⁊ In ætér-

num misericórdia ædificábitur in cœlis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David, servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatió-nem et generatió-nem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabilia tua, Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificá-tur in consílio sanctórum: magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in brá-

chio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ et plenitú-dinem ejus tu fundásti: * aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nó-mine tuo exsultábunt: * tu-um bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur délixtera tua: * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præ-cédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilatió-nem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, ζ et in nó-mine tuo exsultábunt tota die: * et in justítia tua exalta-búntur.

Quóniam glória virtútis eó-rum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu no-strum.

Quia Dómini est assúptio nostra, * et Sancti Israël, regis nostri.

Divisio

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti: ζ Pósuí adjutórium in poténte:

* et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David, servum

meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei: * et brachium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo, * et filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concidam a facie ipsius inimicos ejus: * et odientes eum in fugam convertam.

Et veritas mea, et misericordia mea cum ipso: * et in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus: * et in fluminibus dexteram ejus.

Ipse invocabit me: ζ Pater meus es tu: * Deus meus, et susceptor salutis meæ.

Et ego primogenitum ponam illum * excelsum præ regibus terræ.

In æternum servabo illi misericordiam meam: * et testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam: * et in iudiciis meis non ambulaverint:

Si iustitias meas profanaver-

int: * et mandata mea non custodierint:

Visitabo in virga iniquitates eorum: * et in verbèribus peccata eorum.

Misericordiam autem meam non dispèrgam ab eo: * neque nocèbo in veritate mea:

Neque profanabo testamentum meum: * et quæ procedunt de labiis meis, non faciam irrita.

Semel juravi in sancto meo: Si David mentiar: * semen ejus in æternum manebit.

Et thronus ejus sicut sol in conspectu meo, * et sicut luna perfecta in æternum: et testis in cœlo fidelis.

Tu vero repulisti et dispexisti: * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui: * profanasti in terra Sanctuarium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus: * posuisti firmamentum ejus formidinem.

Diriperunt eum omnes transeuntes viam: * factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram deprementium eum: * lætificasti omnes inimicos ejus.

Avertisti adjutorium gladii

ejus: * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et

non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antiquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritaté tua?

Memor esto, Dómine, opprobrii sevórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.

Quod exprobráverunt inimíci tui, Dómine * commutatióne[m] Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum; * fiat, fiat.

Anti-
phona

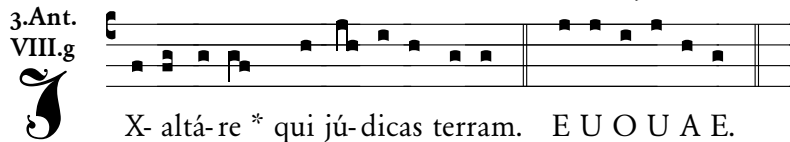

Bene-díctus Dómi- nus in ætérnum.

Per Annum

Ps. 93, 2; Ps. M. 211

3. Ant.
VIII. g

X- altá- re * qui jú- dicas terram. E U O U A E.

Sequens Psalmus Dóminus regnávít hic prætermittitur, quando dicitur in laudibus, et ejus loco dicitur Psalmus Notus in Judæa.

Psalmus 92

Dóminus regnávít, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem ter-

ræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Eleváverunt flúmina, Dómine, * eleváverunt flúmina vo-

cem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócbus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: *

mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitudínem diérum.

Dicto Psalmo præcedenti, omittitur sequens.

Psalmus 75

Notus in Judæa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias arcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirábiliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in má nibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis résistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti júdícium: * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in júdícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hómínis confitébitur tibi: * et reliquiæ cogitatióni diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum princípum, * terríbili apud reges terræ.

Psalmus 93

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum libere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributióne superbis.

Usquequo peccátóres, Dómine, * úsquequo peccátóres gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam, ad ádvenam interfecérunt: * et pulíllos occidérunt.

Et dixerunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intélligite, insipiéntes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non considerat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitátionem hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudiéris, Dómine: * et de lege tua docúeris eum,

Ut mítiges ei a díebus malis: * donec fodiátur peccátóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus

plebem suam: * et hereditátem suam non derelínquet.

Quadúsque justítia conver-tátur in iudícium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advé-rus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adjuvábam me.

Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

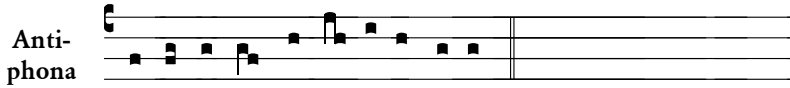
Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddat illis iniquitátem ipsórum: ζ et in malítia eórum dispéret eos: * dispéret illos Dóminus Deus no-ster.

Per Annum.

Ex-al-tá-re qui jú-dicas terram.

Tempore Paschali.

Alle-lú-ja, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

Per Annum.

✠ Intret orátio me in conspéctu tuo, Dómine.

℟ Inclína aurem tuam ad precem meam.

in Adventu, in Officio feriali tantum.

✠ Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ.

℟ De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

In Officio Sanctorum trium Lectionum ✠ ut supra per Annum.

In Quadragesima.

✠ Scápulis suis obumbrábit tibi.

℟ Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis.

✠ De ore leónis líbera me, Dómine.

℟ Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali.

✠ Surréxit dóminus vere, allelúja.

℟ Et appáruit Simóni, allelúja.

Infra Octavam Ascensionis.

✠ Ascéndens Christus in altum, allelúja.

℟ Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Pater noster, *secreto usque ad* ✠ Et ne nos indúcas.

Absolutio

Ipsius pietas et misericordia | tre et Spíritu Sancto vivit et
nos ádjuvet, * qui cum Pa- | regnat in sæcula sæculórum.

In Æstate Benedictio A cunctis vítiis.

Lectio brevis

Prov. 3, 19-20

Benignus est enim spíritus | linguæ ejus audítor. * Quóni-
sapiéntiæ, et non liberá- | am spíritus Dómini replévit
bit maledíctum a lábiis suis, | orbem terrárum: et hoc, quod
ꝛ quóniam regnum renum il- | contémnet ómnia, sciéntiam
líus testis est Deus, et cordis | habet vocis. Tu autem Dómi-
illíus scrutátor est verus, et | ne, miserére nobis.

Ps. 53, 3; Ps.M. 127

℞ br.
VI.

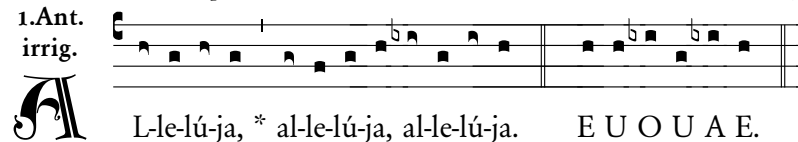
I-se-ricórdi- as tu-as, Dómine, * In ætérnum cantá-
bo. ✠ In gene-ra- ti- ó-ne et progé-ni- e. ✠ Glóri- a Pa-tri
et Fí-li- o, et Spi-rí-tu- i Sancto.

IN II NOCTURNO

Per Annum et Tempore Paschali.

Ps.M. 215

1. Ant.
irrig.

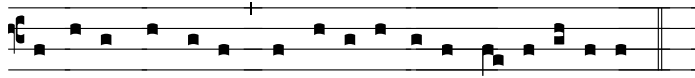
L-le-lú-ja, * al-le-lú-ja, al-le-lú-ja. E U O U A E.

*A Septuagesima usque ad Pascha.**Ps. 95, 2; Ps. M. 215*

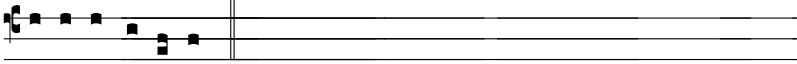
1. Ant.

II. d

C

Antáte Dómino, * et bene-dí-ci-te nó-mi-ni e-jus.

E U O U A E.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum
novum: * cantáte Dómi-
no omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedí-
cite nómini ejus: * annuntiá-
te de die in diem salutáre
ejus.

Annuntiáte inter gentes gló-
riam ejus, * in ómnibus pó-
pulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dómi-
nus, et laudábilis nimis: * ter-
ribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Génti-
um dæmónia: * Dóminus au-
tem cœlos fecit.

Confessio, et pulchritúdo in
conspéctu ejus: * sanctimónia
et magnificéntia in sanctifica-
tióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Gén-
tium, ꝛ afférte Dómino gló-
riam et honórem: * afférte

Dómino glóriam nómini
ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in
átria ejus: * adoráte Dómi-
num in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus
univérſa terra: * dícite in
Géntibus quia Dóminus re-
gnávit.

Etenim corréxit orbem ter-
ræ qui non commovébitur: *
judicábit pópulos in æquitá-
te.

Læténtur cœli, et exsúltet
terra: ꝛ commovéatur mare,
et plenitúdo ejus: * gaudé-
bunt campi, et ómnia quæ in
eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia li-
gna silvárum a fácie Dómini,
quia venit: * quóniam venit
judicáre terram.

Psalmus 96

Dóminus regnávít, exsúl-
tet terra: * læténtur ín-
súlæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu
ejus: * justítia, et judícium
corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet,
* et inflammábit in circúitu
inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi
terræ: * vidit, et et commóta
est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt
a fácie Dómini: * a fácie Dó-
mini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justí-
tiam ejus: * et vidérunt om-
nes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui
adórant sculptília: * et qui
gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli
ejus: * audívit, et et lætáta est
Sion.

Et exsultavérunt filiaë Judæ,
* propter judícia tua, Dómi-
ne:

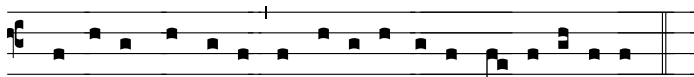
Quóniam tu Dóminus Al-
tíssimus super omnem ter-
ram: * nimis exaltátus es su-
per omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum,
odíte malum: ꝛ custódit Dó-
minus ánimas sanctórum su-
órum, * de manu peccatóris
liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætítia.

Lætámmini, justí, in Dómino:
* et confitémini memóriæ
sanctificatiónis ejus.

Anti-
phona

Cantáte Dómino, et bene-dí-ci-te nó-mi-ni e-jus.

A Septuagesima usque ad Pascha.

Ps. 97, 1; Ps. M. 218

2. Ant.
irrig.

Q

Ui-a mi-ra-bí-li- a * fecit Dóminus. E U O U A E.

Psalmus 97

Cantáte Dómini cánticum
novum: * quia mirabília

fecit.

Salvávít sibi délixtera ejus: *

et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara,

in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: ꝛ moveátur mare, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98

Dóminus regnávít, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: ꝛ quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis júdicium díligit.

Tu parásti directiónes: * júdicium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, ꝛ et adoráte scabélum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus

ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocat nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: ꝛ Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, ꝛ et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Qui-a mi-ra-bí-li- a fe-cit Dóminus.

Sequens Antiphona et Psalmus Jubiláte hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, et ejus Loco dicitur

Antiphona et psalmus Bonum est confitèri etc., ut infra.

A Septuagesima usque ad Pascha.

Ps. 99, 2; Ps. M. 220

3-Ant.

IV.e

Ubi-lá-te * De- o, omnis terra. E U O U A E.

Psalmus 99

Jubiláte Deo omnis terra: *
servíte Dómino in lætítia.
Introíte in conspéctu ejus, *
in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus
ipse est Deus: * ipse fecit nos,
et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscluæ

ejus: ζ introíte portas ejus in
confessióne, átria ejus in hy-
mnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quón-
iam suávis est Dóminus, ζ
in ætérnum misericórdia ejus,
* et usque in generatióne
véritas ejus.

Dicto psalmo præcedente, omittitur sequens cum sua Antiphona.

A Septuagesima usque ad Pascha.

Ps. 91, 2; Ps. M. 224

3-Ant.

VIII.g

Onum est * confi-té-ri Dómino. E U O U A E.

Psalmus 91

B onum est confitèri Dó-
mino: * et psállere nómi-
ni tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane

misericórdiam tuam: * et ve-
ritátem tuam per noctem.

In decachódo, psaltério: *
cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sáculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur

iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberis.

Et despéxit óculus tuus inimícos meos: * et insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus, ut palma florébit: * et sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómi, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberis: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient.

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iniquitas in eo.

Psalmus 100

Misericórdiam et iudícium * cantábo tibi Dómine.

Psallam et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam: *

faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravam * declinántem a me malignum non cognoscébam.

Detrahéntem secéto próximo suo, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic

mihi ministrábat.

Non habitábit in médio
domus meæ qui facit supér-
biam: * qui conspéctu oculó-
rum meórum.

In matutíno interficiébam
omnes peccatóres terræ: * ut
diserderem de civitaté Dómi-
ni omnes operántes iniquitá-
tem.

Per Annum et Tempore Paschali.

Anti-
phona

Al-le-lú-ja, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

A Septuagesima usque ad Pascha

Anti-
phona

Jubi-lá-te De-o, omnis terra.

A Septuagesima usque ad Pascha

Anti-
phona

Bonum est confi-té-ri Dómino.

Capitulum in Feriis et in Festis ut notatur in Feria II, pag. 52.

SABBATO

Omnia ut in Ordinario, pag. XX, præter sequentia.

Ps. 94; H451

Invit.

VI.

D

Ominum De-um nostrum,* Ve-ní- te ad- o- rémus.

Vení-te. pag. XLI

W70

Hymn.

I.

S

Ummæ Parens cleménti-æ Mundique factor máchinæ

U-nus potenti- á- li- ter Trinúsque persónis De-us: 2. Nostros

pi- us cum cánticis Fletus benígne sú-s-ci-pe: Quo corde pu-

ro sórdi-bus Te perfru-ámur lár-gi- us. 3. Lumbos, je-cúrque

mórbidum Ad-ú- re igni cóngru-o, Accíncti ut sint pér-

pe- tim, Luxu remó-to péssimo. 4. Ut quinque ho-ras nó-

Sabbato in I Nocturno

cti- um Nunc concí-néndo rúmpimus, Donis be- á-tæ pá-tri-
æ Di-té-mur omnes áffa-tim. 5. Præsta, Pater pi- ís- si-me,
Patrique compar U-ni-ce, Cum Spí-ri-tu Pa-rá-cli-to Re-
gnans per omne sá-cu-lum. A-men.

IN I NOCTURNO

Per Annum.

Ps.101,2; Ps.M. 233

1.Ant.
irrig.

C

Lamor me- us * ad te vé-ni- at, De- us

E U O U A E.

Tempore Paschali.

Ps.M. 233

1.Ant.

V.a

A

L-le-lú- ja, * al-le-lú-ja, al-le- lú-ja. E U O U A E.

Psalmus 101

Dómine exáudi oratiónem | ad te véniat.
meam: * et clamor meus | Non avértas fáciem tuam a

me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsít os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsus me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allísisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum áruí.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes: * et memori-

ále tuum in generatióem et generatióem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædidicávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus qui creábitur laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélsó sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret filios interemptórum:

Ut annúntiet in Sion nomen Dómini: * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndó pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem díerum meórum núntia mihi.

Ne révoques me in dimídio diérum meórum: * in generatióne et generatióne anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmans: * et omnes sicut vesti-

méntum veteráscent.

Et siut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sáculum dirigétur.

Psalmus 102

Bénedic, ánima mea Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia et miseratiónebus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua:

Fáciens misericórdias Dóminus: * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israél voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et mul-

tum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retribuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, ꝛ misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertran-
sibit in illo, et non subsístet:
* et non cognóscet ámplius
locum suum.

Misericórdia autem Dómini
ab ætérno; * et usque in ætér-
num super tímētes eum.

Et justítia illíus in filios
filiórum, * his qui servant te-
staméntum ejus:

Et mémores sunt manda-
tórum ipsíus, * ad faciéndum
ea.

Dóminus in cœlo parávit

sedem suam: * et reg-num
ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes
Angeli ejus: ζ potétes virtú-
te, faciētes verbum illíus, *
ad audiéndam vocem sermó-
num ejus.

Benedícite Dómino, omnes
virtútes ejus: * minístri ejus,
qui fáctis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia
ópera ejus: ζ in omni loco
dominatiónis ejus, * bēdic,
ánima mea, Dómino.

Clamor me- us ad te vé-ni- at, De- us

Per Annum.

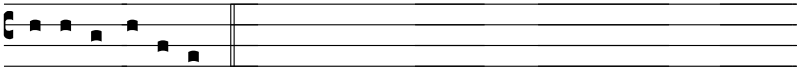
Ps.102,2; Ps.M. 236

2.Ant.

VIII.g

Ene-dic, * á- nima me- a, Dómino.

E U O U A E.

Psalmus 103

Bénédic, ánima mea; Dó-
mino: * Dómine, Deus
meus, magnificátus es vehe-
ménter.

Confessiónem, et decórem

induísti: * amíctus lúmine
sicut vestiménto.

Exténdens cœlum sicut pel-
lem: * qui tegis aquis superi-
óra ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum: * qui ambulat super pennas ventorum.

Qui facis angelos tuos, spiritus: * et ministros tuos ignem urentem.

Qui fundasti terram super stabilitatem suam: * non inclinatur in saeculum saeculi.

Abysus, sicut vestimentum, amictus ejus: * super montes stabunt aquae.

Ab increpatione tua fugient: * a voce tonitruum tui formidabunt.

Ascendunt montes: et descendunt campi * in locum, quem fundasti eis.

Terminum posuisti, quem non transgredientur: * neque convertentur operire terram.

Qui emittis fontes in convallibus: * inter medium montium pertransibunt aquae.

Potabunt omnes bestiae agri: * expectabunt onagri in siti sua.

Super ea volucres caeli habitabunt: * de medio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis: * de fructu operum tuorum satiabitur terra:

Producens foenum jumentis,

* et herbam servituti hominum:

Ut educas panem de terra: * et vinum laetificet cor hominis:

Ut exhilaret faciem in oleo: * et panis cor hominis confortet.

Saturabuntur ligna campi, et cedri Libani, quas plantavit: * illic passeret nidificabunt.

Herodii domus dux est eorum: * montes excelsi cervis: petra refugium herinacis.

Fecit lunam in tempore: * sol cognovit occasum suum.

Posuisti tenebras, et facta est nox: * in ipsa pertransibunt omnes bestiae silvae.

Catuli leonum rugientes, ut rapiant, * et quaerant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregati sunt: * et in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum: * et ad operationem suam usque ad vesperum.

Quam magnificata sunt opera tua, Domine! * omnia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua.

Divisio

Hoc mare magnum, et spatiosum manibus: * illic reptilia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis: * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formasti ad illudendum ei: * omnia a te expectant ut des illis escam in tempore.

Dante te illis, colligent: * aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertentur autem te faciem, turbabuntur: ⁊ auferes spiritum eorum, et deficient, * et in pulverem suum revertentur.

Emittes spiritum tuum, et creabuntur: * et re-novabis faciem terrae.

Sit gloria Domini in seculum: * letabitur Dominus in operibus suis:

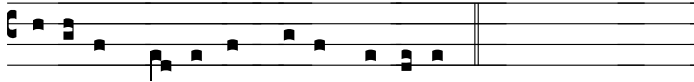
Qui respicit terram, et facit eam tremere: * qui tangit montes, et fumigant.

Cantabo Domino in vita mea: * psallam Deo meo, quamdiu sum.

Jucundum sit ei eloquium meum: * ego vero delectabor in Domino.

Deficiant peccatores a terra, et iniqui ita ut non sint: * benedic, anima mea, Domino.

Anti-
phona

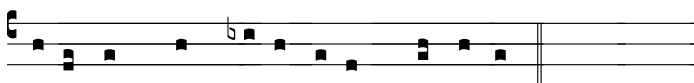

Ene-dic, á- nima me- a, Dómino.

Per Annum.

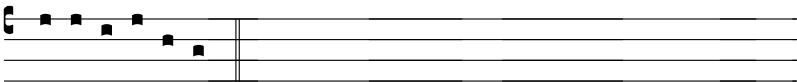
Ps.104,3; Ps.M.239

3.Ant.
VIII.g

L

Æ-té-tur * cor quæ-ré-nti- um Dóminum.

E U O U A E.

Psalmus 104

Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei: * narráte ómnia mirabilia ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * læténtur cor quærentium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini: * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirábilium ejus, quæ fécit: * prodígia ejus, et júdicia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus: * filii jacob, elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univérsa terra júdicia ejus.

Memor fuit in sáculum testaménti sui: * verbi, quod mandávit in mille generatiónes:

Quod dispósuit ad Abraham: * et juramenti sui ad Isaac:

Et státuit illud Jacob in præceptum: * et Israël in testaméntum ætérnum:

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum here-

ditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et incolæ ejus:

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis: * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tângere christos meos: * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famen super terram: * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ꝛ ferum pertransiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflamávit eum: ꝛ misit rex, et solvit eum; * princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ: * et príncipem omnis possessiόνis suæ:

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum: * et senes ejus prudéntiam doceret.

Divisio

Et intrávit Israël in Ægýptum: * et Jacob áccola fuit in terram Cham.

Et auxit pópulum suum vehementer: * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus: * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen, servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit: * et non exacerbávit sermonés suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem: * et occídít pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía: * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem: * ignem comburéntem in terram ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum: * et contrívit lignum finium eórum.

Dixit, et venit locústa, et

bruchus, * cujus non erat número:

Et comédit omne fenum in terra eórum: * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum: * primitias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro: * et non erat in tribubus eórum infirmus.

Lætáta est Ægýptus in profectióne eórum: * qui incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectionem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix: * et pane cœli saturávit eos.

Dirúpít petram, et fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina.

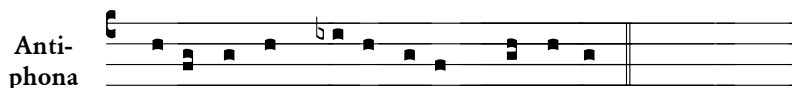
Quóniam memor fuit verbi sancti tui, * quod hábuit ad Abraham, púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium: * et labóres populórum possederunt:

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requirant.

Per Annum.

Læ-té-tur cor quæ-rénti- um Dóminum.

Tempore Paschali.

Al-le-lú- ja, al-le-lú-ja, al-le- lú-ja.

Per Annum.

✠ Dómine, exáudi oratióem meam.

℟ Et clamor meus ad te véniat.

in Adventu, in Officio feriali tantum.

✠ Egrediétur Dóminus de loco sancto suo.

℟ Véniet, ut salvet pópulum suum.

In Officio Sanctorum trium Lectionum ✠ ut supra per Annum.

In Quadragesima.

✠ Scuto circúmdabit te véritas ejus.

℟ Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis.

✠ Ne perdas cum ímpiis, Deus ánimam meam.

℟ Et cum viris sánguinum vitam meam.

Tempore Paschali.

✠ Gavísi sunt discípuli, allelúja.

℟ Viso Dómino, allelúja.

Infra Octavam Ascensionis.

✠ Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja.

℟ Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Pater noster, *secreto usque ad* ✠ Et ne nos indúcas.

Absolutio

A vínculis peccatórum no- | omnípotens et miséricors Dó-
strórum * absólvat nos | minus. R̄ Amen.

In Æstate Benedictio A societátem.

Lectio brevis

Eccli. 12, 2-3

Bénéfac justo, et invénies | et eleemósynam non danti: *
Retributiónem magnam: | quóniam et Altíssimus ódio
et si non ab ipso, certe a Dó- | habet peccatóres, et misértus
mino. ζ Non est étiam bene | est pœniténtibus. Tu autem
ei qui assíduus est in malis, | Dómine, miserére nobis.

Ps. 101, 22; Ps. M. 242

R̄ br.
VI.

Domine, exáudi * o-ra-ti-ó-nem me-am. ∷ Et.

clamor me-us ad te vé-ni-at. ∷ Glóri-a Patri et Fí-li-o,

et Spi-rí-tu-i Sancto.

IN II NOCTURNO

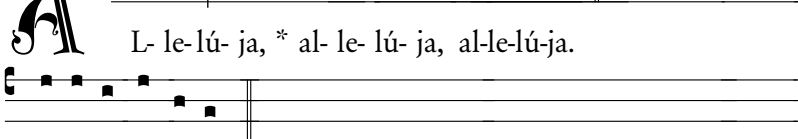
Per Annum et Tempore Paschali.

Ps. M. 243

1. Ant.
VIII.g

AL-le-lú-ja, * al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

E U O U A E.

*A Septuagesima usque ad Pascha.**Ps.105,4; Ps.M. 243*

1.Ant.
IV.e

I-si-ta nos, Dómi-ne, * in sa-lu-tá-ri tu-o.

E U O U A E.

Psalmus 105

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sácula misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciat omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt júdicium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísitá nos in salutári tuo:

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ꝛ ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris: * injúste égimus iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémore multítudinis misericórdiæ

tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum: * ut notam fáciat poténtiam suam.

Et incrépuit Mare Rubrum, et exiccátum est: * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odientium: * et rédemit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remán-sit.

Et credidérunt verbis ejus: * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus: * et non sustinúerunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto: * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitióem ipsórum: * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Moysen in castris: * Aaron, sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan: * et opéruit super congregatióem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum: * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb: * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comendéntis fenum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, ζ qui fecit magnália in Ægýpto, mirabília in terra Cham: * terribília in Mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos: ζ si non Móyses, eléctus ejus, * stetisset in confractiÓne in conspéctu ejus:

Ut avérteret iram ejus ne dispérderet eos: * et pro nílilo habuérunt terram deside-rábilem:

Non credidérunt verbo ejus, ζ et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et eleváti manum suam super eos: * ut prostérneret eos in desérto:

Et ut dejíceret semen eórum in natiÓnibus: * et dispérgeret eos in regiÓnibus.

Et initiáti sunt Beélphegor: * et comedérunt sacrificia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adventiÓnibus suis: * et multiplícáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit: * et cessávit quassátió.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiÓnem et generatiÓnem usque in sempitérnum.

Divisio

Et irritavérunt eum ad Aquas contradiciÓnis: ζ et vexátus est Moyses propter eos: * quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis: *

non disperdidérunt gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter gentes, ζ et dedicérunt ópera eórum: et serviérunt scuptílibus eórum: * et factum est illis in

scándalum.

Et immolavérunt filios suos, * et filias suas dæmóniis.

Et effuderunt sánguinem innocéntem: ꝛ sánguinem fili-órum suórum et filiárum suárum, * quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in san-guínibus, ꝛ et contamináta est in opéribus eórum: * et fornicáti sunt in adinventi-ónibus suis.

Êt irátus est furor eos in manus gentíum: * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, ꝛ et humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo: * et hu-

miliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur: * et audívit oratióem eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * et pænítuit eum secúndum multitudínem mise-ricórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster: * et cóngrega nos de natióibus:

Ut confiteámur nómini san-cto tuo: * et gloriémur in lau-de tua.

benedíctus Dóminus Deus israël, a sáculo et usque in sáculum: * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

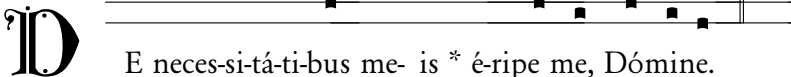
VÍ-si-ta nos, Dómi-ne, in sa-lu-tá-ri tu-o.

A Septuagesima usque ad Pascha.

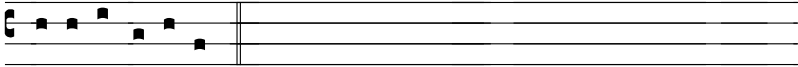
Ps.24,17; Ps.M. 246

2.Ant.

V.a

E neces-si-tá-ti-bus me- is * é-ri-pe me, Dómine.

E U O U A E.

Psalmus 106

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sǎcula misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt a Dómino, ζ quos redemit de manu inimíci: * et de regiónibus congregávit eos:

A solis ortu, et occasu: * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitítudine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus filiis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem: * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis: * vinctos in men-

dicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei: * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis: * et víncula eórum dirúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus filiis hóminum.

Quia contrívit portas áreas: * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter justítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánimam eórum: * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularérntur: * et de necessitatibus eórum li-

berávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos: * et erípuit eos de interitióibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus filiis hóminum.

Et sacrificent sacrificium

laudis: * et anníntient ópera ejus in exsultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatió-nem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini * et mirabília ejus in profúndo.

Divisio

Dixit, et stetit spíritus procéllæ: * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad coelos, et descéndunt usque ad abýssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram: * et siluérent flúctus ejus.

Et lætáti sunt quia silué-runt: * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus a filiis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis: * et in cáthedra se-

niórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum: * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in sal-súginem, * a malítia inhabi-tántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum: * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérent civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt véneas: * et fecé-runt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multipli-cáti sunt nimis: * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt: * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contéptio super príncipes: * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et audívit páuperem de

inópia: * et pósuit sicut oves
famílias.

Vidébunt recti, et lætabún-
tur: * et omnis iníquitas op-

pilábit os suum.

Quis sápiens et custódi-
et hæc? * et intélliget misericór-
dias Dómini?

Anti-
phona

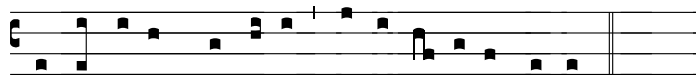

De neces-si-tá-ti-bus me- is é-ripe me, Dómine.

Extra Tempus Paschale.

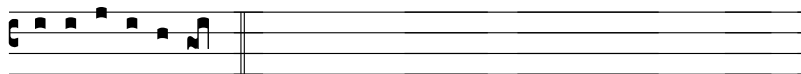
Ps.108,30; Ps.M. 250

3.Ant.
VII.d

C

Onfi- té-bor Dómino * nimis in o-re me-o.

E U O U A E.

Psalmus 107

Parátum cor meum, Deus,
parátum cor meum: *
cantábo, et psallam in glória
mea.

Exsúrge, glória mea, exsúr-
ge, psalterium et cíthara: *
exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis,
Dómine: * et psallam tibi in
natió nibus.

Quia magna est super cœlos
misericórdia tua, * et usque
ad nubes véritas tua:

Exaltáre super cœlos, Deus,
et super omnem terram gló-

ria tua: * ut liberéntur dilécti
tui.

Salvum fac dextera tua, et
exáudi me: * Deus locú tus est
in sancto suo:

Exsultábo, et dívidam Síchi-
mam: * et convállem taberna-
culórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus
est Maná sses: * et Ephraim
suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab le-
bes spei meæ.

In Idumæam exténdam cal-
ceaméntum meum: * mihi

alienígenæ amici facti sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam? * quis deducet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos, * et non exhibis, Deus, in virtutibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione: * quia vana salus hominibus.

In Deo faciemus virtutem: * et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

Psalmus 108

Deus, laudem meam ne tacueris: * quia os peccatoris, et os dolosi super me apertum est.

Locuti sunt adversum me lingua dolosa, ꝛ et sermonibus odii circumdederunt me: * et expugnaverunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi: * ego autem orabam.

Et posuerunt adversum me mala pro bonis: * et odium pro dilectione mea.

Constitu super eum peccatorem: * et diabolus stet a dextris ejus.

Cum iudicatur, exeat condemnatus: * et oratio ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci: * et episcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus orphani: * et uxor ejus vidua.

Nutantes transferantur filii

ejus, et mendicent: * et ejiciantur de habitacionibus suis.

Scrutentur foenerator omnem substantiam ejus: * et diripiant alieni labores ejus.

Non sit illi adjutor: * nec sit qui misereatur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in interitum: * in generatione una deleatur nomen ejus.

In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini: * et peccatum matris ejus non deleatur.

Fiant contra Dominum semper, ꝛ et dispereant de terra memoria eorum: * pro eo quod non est recordatus facere misericordiam.

Et persecutus est hominem inopem, et mendicum, * et compunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem, et veniet ei: * et noluit benedictionem, et elongabitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, ζ et intrávit sicut aqua in interiósá ejus, * et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum: * et qui loquúntur mala advérsum ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me quia egénus, et pauper ego sum: * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirma sunt a jejúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppró-

brium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine, Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * et tu, Dómine, fecísti eam.

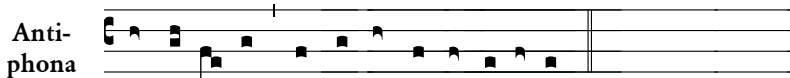
Maledícet illi, et tu benedíces: ζ quia insúrgunt in me, confundántur: * servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre: * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo: * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Per Annum et Tempore Paschali.

Al-le-lú-ja, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

A Septuagesima usque ad Pascha.

Confitébor Dómino nimis in ore meo.

Capitulum in Feriis et in Festis ut notatur in Feria II, pag. 52.

